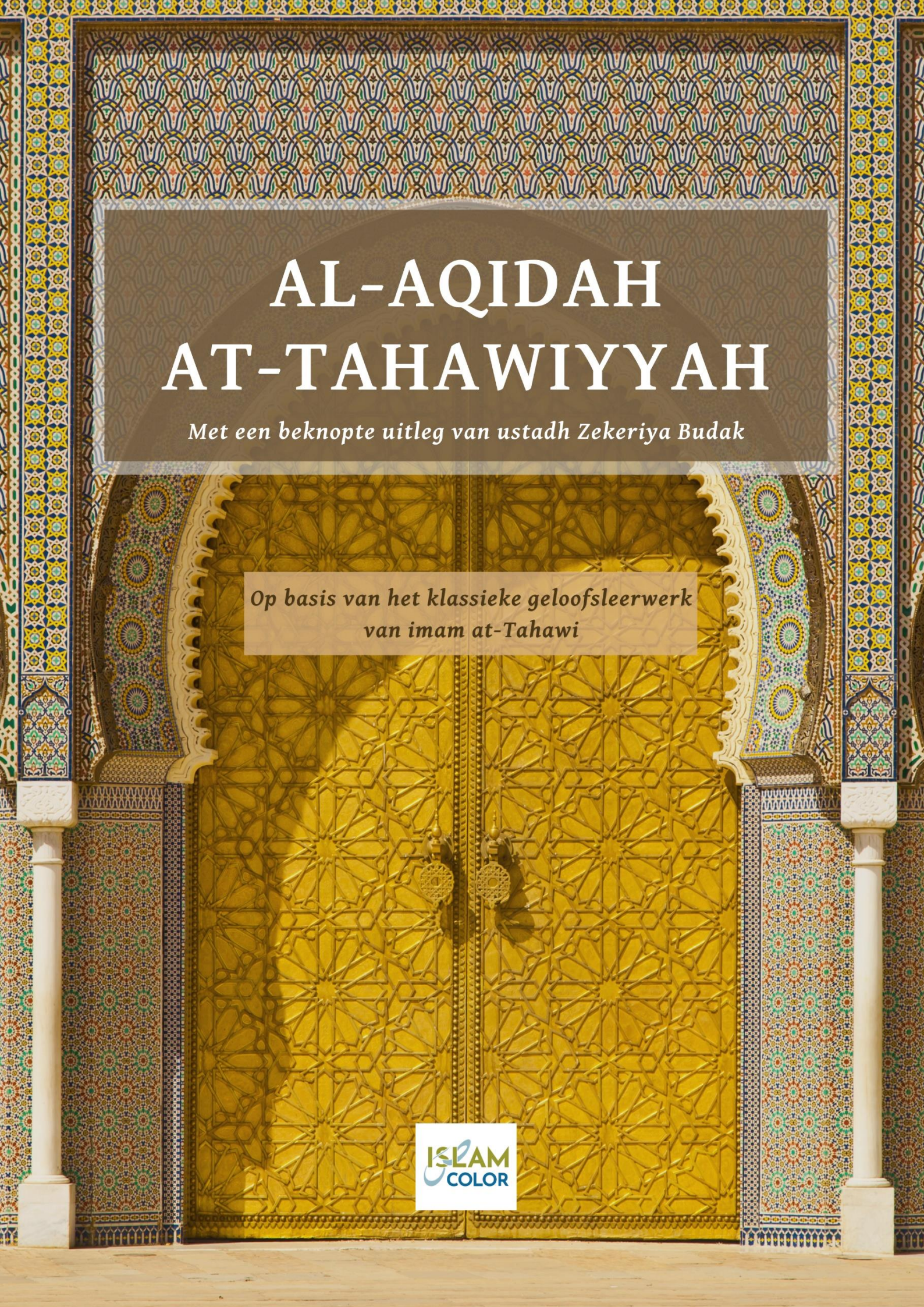

AL-AQIDAH AT-TAHAWIYYAH

Met een beknopte uitleg van ustadh Zekeriya Budak

*Op basis van het klassieke geloofsleerwerk
van imam at-Tahawi*

ISLAM
COLOR

Voorwoord

Voor u treft u het welbekende werk *Al-Aqidah at-Tabawiyah*, met een uitleg van *ustadh* Zekeriya Budak. Dit is een beknopte, maar rijkelijk gevulde uitdrukking van de meest essentiële aspecten van de islamitische geloofsleer. Het is een boek dat al eeuwenlang, over heel de wereld, wordt gedoceerd. Het behandelt de basis van de islamitische geloofsleer. Het is één van de meest betrouwbare uitdrukkingen van de islamitische geloofsleer die ooit geschreven is.

Al het goede en juiste in dit werk is afkomstig van Allah. Eventuele fouten en tekortkomingen zijn aan onszelf te wijten. Moge Allah ons daarvoor vergeven. Mocht u een fout aantreffen, dan stellen wij het zeer op prijs wanneer u deze aan ons doorgeeft. Dit kan via onze socialmediakanalen of door een e-mail te sturen naar educatie@islamcolor.nl.

Moge Allah eenieder die een bijdrage heeft geleverd voor de totstandkoming van dit e-book rijkelijk belonen.

Amien!

Inhoud

Voorwoord	2
Inleiding	4
Biografie van Imam at-Tahawi	5
Introductie van Imam at-Tahawi	6
H1 Eigenschappen van Allah	6
H2 Lotsbestemming.....	8
H3 Profeetschap	10
H4 De Heilige Koran.....	12
H5 Het zien van Allah en het vergelijken van Allah met de schepping	13
H6 De nachtelijke hemelreis (Al-Israa wal-Mi'raadj)	15
H7 Het Bassin (al-Hawd), Voorspraak (Shafa'ah) en het convenant (Mithaaq)	16
H8 De Kennis van Allah.....	18
H9 Het Welbewaarde Tablet (Lawh al Mahfooz) en de Pen (al-Qalam)	20
H10 De Troon (al-Arsh) en de Zetel (al-Kursie)	21
H11 Engelen, profeten en boeken van Allah.....	22
H12 Het speculeren over de essentie van Allah.....	23
H13 Het effect van slechte daden op Imaan	24
H14 Wat is Imaan?	26
H15 Degene die grote zondes verricht	27
H16 Het gehoorzamen van de leiders.....	28
H17 Het vastklampen aan Ahlus-Sunnah wal Djama'ah	29
H18 Engelen en het leven in het graf.....	30
H19 Het hiernamaals	31
H20 De daden van dienaren en het verantwoordelijk worden gehouden voor iets onmogelijks	32
H21 Dua voor de overledenen en dat Allah onafhankelijk is	34
H22 Het houden van de metgezellen en de Vrienden van Allah	35
H23 De tekenen van het Uur en het geloven in waarzeggers	37
H24 De laatste woorden.....	38

Inleiding

Aqidah is het Arabische woord voor geloofsleer of dogmatiek en omvat alles waar een moslim in dient te geloven. Dit geloof staat vast en is onveranderlijk. Daarom hadden alle profeten, van Adam tot de Profeet Muhammad ﷺ, dezelfde *aqidah*. Zij geloofden op dezelfde manier in Allah, de engelen, de heilige boeken, de profeten, het hiernamaals en het lot. *Aqidah* is een van de meest eervolle wetenschappen om te bestuderen, omdat kennis over Allah wordt geleerd. Tijdens de eerste periode van de islam, de Mekkaanse periode, waren er niet veel moslims in Mekka. De nadruk lag toen voornamelijk op *Aqidah*. De islam begon dus met de geloofsleer, die de kernvragen behandelt zoals: wat zijn de Eigenschappen van Allah? Wat zijn de eigenschappen van profeten? Hoe ziet het hiernamaals eruit? Wat zijn de tekenen van het Uur?

De Arabische wortel van het woord *aqidah* is ‘*Aqada*,’ wat onder andere vastknopen en verbinden betekent. In het Arabisch zegt men ‘*‘aqada’l-habl*’, wat “hij bond het touw vast” betekent. De reden hiervan is dat de *aqidah* van een moslim gebaseerd moet zijn op zekerheid en dat men hierin niet mag twijfelen. Het dient zo zeker te zijn als een stevige knoop. Daarom dient het gebaseerd te zijn op de twee primaire bronnen: de Koran en de *Sunnah*.

In *Aqidah at-Tabawiyah* wordt de geloofsleer van *Ablus-Sunnah wal Djama’ah*, oftewel de mensen van de *Sunnah* en de gemeenschap, behandeld. Dit is een benaming die later is ontstaan. Na het heengaan van de Profeet ﷺ kwamen er namelijk steeds meer meningsverschillen. Om zich te onderscheiden van andere sekten, werd de grote groep moslims *Ablus-Sunnah wal Djama’ah* genoemd.

Biografie van Imam at-Tahawi

Abū Ja‘far Ahmad ibn Muhammad ibn Salamah ibn ‘Abd al-Malik ibn Salamah al-Azdī al-Miṣrī al-Tahawī, beter bekend als Imam at-Tahawī (genoemd naar zijn geboorteplaats in Egypte), moge Allah hem genadig zijn, leefde van 239 tot 321 H. Hij was een belangrijke geleerde van de Hanafī *madhhab* en een belangrijke geleerde van de *Ahlus-Sunnah wal Djama‘ah* (‘De mensen van de Profetische Traditie en de Gemeenschap’). Hij behoorde tot de gezaghebbende geleerden van zijn tijd en leefde te midden van de (in)directe leerlingen van de vier grote imams (Abū Hanifa, Malik ibn Anas, ash-Shafi‘ī en Ahmad ibn Hanbal). Deze periode staat bekend als een bloeiperiode van de islamitische wetenschappen, waaronder *hadith* en *fiqh*.

Imam at-Tahawī studeerde met vele gezaghebbende geleerden gedurende zijn leven en wordt tot op de dag van vandaag beschouwd als een belangrijke *muhaddith* (geleerde in *hadith*) en *faqih* (geleerde in *fiqh*, jurisprudentie). Hij begon zijn studie onder zijn oom (van moederszijde) Isma‘īl ibn Yahya al-Muzanī, een belangrijke leerling van imām al-Shafi‘ī. Op latere leeftijd raakte hij echter onder de indruk van de Hanafī *madhhab* en bestudeerde hij deze tot in detail. Later werd hij zelf een belangrijke geleerde van de Hanafī *madhhab*. Hij schreef monumentale werken zoals ‘*Sharh Ma‘āni al-Athar*’ en ‘*Sharh Mushkil al-Athar*’. Hij was een grote geleerde en was uitermate goed bekend met alle vier de *madhahib*. Het bewijs hiervoor is onder andere het boek ‘*Ikhtilaf al-Fuqaha*’ (de meningsverschillen van de juristen) dat imam at-Tahawī schreef.

Imam at-Tahawī hield het in zijn werk (*Al-Aqidah at-Tahawiyyah*) beknopt, maar elk punt dat hij noemde, is op zichzelf al een diepgaand onderzoek waard. Daarom hebben geleerden het werk van at-Tahawī uitgelegd in verschillende commentaren.

Introductie van Imam at-Tahawi

In de naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle. Alle lof behoort toe aan Allah, de Heer der Werelden. De grote geleerde, 'het bewijs (*al-hujjah*) van de islam', Abū Ja'far al-Warrāq at-Tahawi uit Egypte, moge Allah genade hebben met hem, heeft het volgende gezegd:

Dit (werk) is een uiteenzetting van de geloofsleer (*aqidah*) van de *Ablus-Sunnah wal Djama'ah* ('De mensen van de Profetische Traditie en de Gemeenschap') volgens de school van de juristen van deze religie: Abū Hanīfa an-Nu'mān ibn Thābit al-Kūfī, Abū Yūsuf Ya'qūb ibn Ibrāhīm al-Ansāri en Abū 'Abdūllah Muhammad ibn al-Hassan al-Shaybānī, moge Allah tevreden zijn met hen allen. En tevens [een beschrijving] van wat hun geloofsleer was omtrent de fundamenteën van de religie (*Usul ad-Dīn*) en wat zij geloven omtrent de Heer van de Werelden.

H1 Eigenschappen van Allah

Tekst uit Al-Aqidah at-Tahawiyyah

Wij zeggen en geloven, met Goddelijke leiding en bijstand (*tanfiq*) dat alleen Allah geeft, met betrekking tot de *Tawhid* (Eenheid) van Allah dat: Allah Één is, zonder partners. Er is niets dat op Hem lijkt. Er is niets wat Hem onbekwaam kan maken. Er is geen andere god dan Hij. Hij is Beginloos, zonder dat Hij begon te bestaan (*qadīmūn bilā ibtidā'*), Hij is Eindeloos, zonder op te houden te bestaan (*dā'imūn bilā intihā'in*). Hij zal nooit vergaan of tot een eind(e) komen. En niets gebeurt zonder dat Hij het wil. Geen enkele verbeelding kan Hem (be)vatten en geen enkel verstand kan Zijn Essentie begrijpen. Hij is niet zoals de schepselen. Hij is Levend en gaat nooit dood (*ḥayyūn lā yamūt*). Hij is Eeuwig Onderhoudend en slaapt nooit (*qayyūmun lā yanām*). Hij is '*Al-Khāliq*' (De Schepper) zonder dat Hij dit (het scheppen) nodig heeft. Hij voorziet [Zijn schepping van] levensonderhoud (*Rāziqūn*) zonder enige inspanning [moeite]. Hij doet sterven zonder enige vrees. Hij brengt tot leven zonder enige moeilijkheid. Hij bestond voor Zijn schepping met Zijn eeuwige Eigenschappen. De schepping voegde niets aan Zijn Wezen/Eigenschappen toe wat niet reeds tot Zijn Eigenschappen behoorde. Zoals Hij was met Zijn Eigenschappen, in de pré-existentie, zo zal Hij blijven met Zijn Eigenschappen tot in de eeuwigheid.

Hij heeft niet de naam '*Al-Khāliq*' (De Schepper) verkregen na het scheppen, noch is Hij pas '*Al-Bārī*' (De Maker, De Uitvinder van alle dingen) geworden door het maken van de Schepping. Hij was altijd al '*al-Rabb*' (de Heer) zelfs toen er nog niets was om de Heer van te zijn en Hij was altijd al '*al-Khāliq*' (de Schepper) zelfs toen er nog geen Schepping was. Op dezelfde manier heeft Hij de naam '*Muhyi al-Mamta*' (Diegene die de doden doet herleven) niet pas verkregen op het moment dat Hij de doden doet herleven, maar heeft Hij deze naam al verdient voordat Hij ze doet herleven. Zo ook verdient Hij de naam 'De Schepper' voordat Hij hen heeft geschapen. Dit alles is zo vanwege het feit dat Hij over alles '*Al-Qādir*' (de Almachtige) is, en (om)dat alles van Hem afhankelijk is [behoefte heeft aan Hem] en alles onder Zijn bevel is. Hij heeft nergens behoefte aan: **"Niets is aan Hem gelijk en Hij is de Alziende en de Alhorende."** (Surah ash-Shūrā, vers 11)

Uitleg

Het geloven in [de eenheid van] Allah is de eerste pilaar van de zes pilaren van het geloof. Eenheid betekent dat Allah de enige god is en Uniek is. In de Koran zegt Allah: **'Allah heeft nooit een kind gehad, en er is geen enkele god naast Hem. Als dat wel zo zou zijn, dan zou elke god hebben meegenomen wat hij had geschapen en zouden zij hebben geprobeerd elkaar te overheersen. Verheven en volmaakt is Allah boven hetgeen zij aan Hem toeschrijven!'** (Surah al-Mu'minun, vers 91). Allah vertelt ons dus dat als er een tweede god zou zijn, er geen orde zal zijn, doordat iedere vermeende god zijn eigen macht zou opeisen. Dit is een voorbeeld, zodat wij aan het denken worden gezet, en om de eenheid van Allah te begrijpen. Het kan vergeleken worden met twee kapiteinen aan één stuur. Als de ene kapitein naar links zou willen sturen, en de andere naar rechts, zou er chaos ontstaan.

Voor rust en harmonie moet er wel één kapitein zijn die de koers beslist. Deze rust en harmonie is ook terug te zien in de wereld. Alles dat geschapen is vult elkaar aan. De reden hiervoor is dat ze een en dezelfde Schepper delen: Allah.

Allah is Uniek in Zijn Namen en Eigenschappen. We kunnen Allah alleen leren kennen via de Namen en Eigenschappen die Hij Zichzelf heeft gegeven. Vandaar is het essentieel deze te kennen. We kunnen geen verbeelding van Hem hebben, omdat we Hem niet hebben waargenomen. We hebben ook nooit iets gezien dat op Hem lijkt. We kunnen dus geen vergelijking maken. We kunnen wel leren hoe Hij is aan de hand van Zijn Namen en Eigenschappen. Bijvoorbeeld: Allah is Alhorend, Alziend, Almachtig enzovoort. Hij lijkt op geen enkele manier op Zijn schepping. Allah zegt daarover: **“Niets is aan Hem gelijk en Hij is de Alziende en de Alhorende.”** (Surah ash-Shūrā, vers 11)

Dingen die betrekking hebben op de schepping kunnen we dus niet betrekken op Allah. Allah eet niet, drinkt niet, loopt niet, rent niet, enzovoorts. Hij heeft geen ledematen. Hij is niet beperkt tot een ruimte. En Hij staat los van tijd. Al deze dingen zijn namelijk scheppingen van Allah. En Allah is onafhankelijk van al Zijn scheppingen. Allah kan iets uit het niets creëren. Hij kan ons vernietigen en opnieuw scheppen voor het hiernamaals. Dit is niet moeilijk voor Allah. Zoals in *Ayat al Kursi* staat, slaapt Allah niet en is Hij *al-Qayyum*. Dit houdt in dat Hij alles ziet en weet, zonder dat Hij fysiek naast ons is. Hij schept constant. Elke ademhaling, elk woord, elk kloppend hart wordt door Hem mogelijk gemaakt. Als Allah dit niet zou scheppen, zou alles stoppen. Onze zintuigen zouden niet werken. We hebben als schepping dus in feite niets in eigen handen. Alles wat er gebeurt, elk blad dat valt, is onder de wil, macht en schepping van Allah.

Allah is Almachtig. Hij heeft de schepping niet nodig, maar de hele schepping heeft Hem wel nodig. Hij heeft ons niet geschapen, omdat Hij ons nodig heeft. Ook de engelen heeft Allah niet nodig. Allah bestond al vóór ons en de engelen. Hij heeft niets nodig en is behoefteloos. Hij was altijd al Volmaakt en Hij is niet groter, machtiger of unieker geworden dan Hij [altijd al] was. Hij was, is en zal altijd Volmaakt blijven. Belangrijk is om te weten dat Allah Zijn Eigenschappen niet later heeft verkregen. Hij had Zijn Eigenschappen in de beginloosheid al. Allah was bijvoorbeeld al de Schepper, voordat Hij schiep.

Vraag: Waarom staat er “wij” in de Koran als er maar 1 god is?

Antwoord: In de Koran wordt het woord “wij” niet gebruikt om meerdere entiteiten aan te duiden. Het wordt gebruikt om te benadrukken dat iets verheven is. Dit wordt pluralis majestatis genoemd. Het is vergelijkbaar met een koning die zegt “wij, de koning van het land”.

Vraag: “Kan een Almachtige Allah een grote rots scheppen die Hij zelf niet kan verplaatsen? Als Hij het kan scheppen, is Hij niet almachtig genoeg om het te verplaatsen en als Hij het niet kan scheppen, dan is Hij incompetent en dus niet almachtig!”

Antwoord: Deze vraag berust op een onjuiste veronderstelling. Eerst wordt namelijk erkend dat Allah Almachtig is, maar vervolgens wordt gevraagd iets te scheppen wat Hij niet kan. Dit is alsof er wordt gevraagd of Allah een deur kan scheppen die tegelijkertijd open en dicht is. Dit zijn dingen die verstandelijk onmogelijk zijn. De Almacht van Allah is niet verbonden aan hetgeen verstandelijk/intrinsiek onmogelijk is. Op dezelfde wijze is Allahs Almacht bijvoorbeeld niet verbonden aan het creëren van een vierkante cirkel, want dat kan onmogelijk bestaan. Het is slechts een bewoording, maar in de werkelijkheid bestaat zoiets niet.

H2 Lotsbestemming

Tekst uit Al-Aqidah at-Tahawiyyah

Hij schiep de schepping met Zijn kennis. Hij wees hun lot aan hen [Zijn schepselen] toe. Hij bepaalde de lengte van hun leven. Niets over hen was onbekend voor Hem voordat Hij hen schiep. Hij wist alles wat zij zouden verrichten voordat Hij hen schiep. Hij droeg hen op om Hem te gehoorzamen en Hij verbood hen om Hem ongehoorzaam te zijn. Alles gebeurt volgens Zijn voorbeschikking en wil. Zijn wil komt altijd uit. De enige wil die mensen hebben is wat Hij voor hen wil. Wat Hij wil voor hen komt tot stand en wat Hij niet wil voor hen komt niet tot stand. Hij leidt wie Hij wil, en beschermt hen en houdt hen veilig van hetgeen hen schade berokkent, vanwege Zijn vrijgevigheid. Hij laat dwalen wie Hij wil, laat hen in de steek en beproeft hen uit Zijn rechtvaardigheid. Ieder van hen is onderworpen aan Zijn wil, ofwel door Zijn vrijgevigheid ofwel door Zijn rechtvaardigheid. Hij is verheven boven het hebben van een tegenpool of een gelijke. Niemand kan Zijn decreet veranderen, noch Zijn besluiten uitstellen, noch invloed hebben op Zijn bevelen. We geloven hierin en geloven dat alles van Hem komt.

Uitleg

Imam at-Tahawi heeft het, na het geloven in Allah, over het geloven in de lotsbestemming. Ook dit is een van de zes pilaren van het geloof. Allah is *al-Aliem* (de Alwetende) en *al-Qadier* (de Almachtige). Hij heeft ons lot bepaald. De kennis van Allah is eeuwig en verandert niet. Het komt altijd overeen met de werkelijkheid, omdat Allah alles weet. Hij weet wie naar het paradijs of de hel gaat. Hij weet hoeveel geld iemand zal verdienen gedurende zijn leven. Hij weet wanneer welk blad van een boom zal vallen. Allah weet alles. Een vraag die vaak gesteld wordt is: als Allah al weet wat mijn eindbestemming is, waarom heeft hij mij dan geschapen? Hier kunnen we op de volgende manier antwoord op geven:

- Allah heeft ervoor gekozen om de mensheid een beperkte vrije wil te geven. Er zijn zaken waar wij geen invloed op hebben, zoals geslacht, afkomst, land van geboorte, etc. Hier zullen wij niet over ondervraagd worden. Daarnaast zijn er zaken waar wij wel invloed op hebben, zoals het wel of niet uitvoeren van de religieuze verplichtingen. Hierover moet de mens verantwoording afleggen.
- Allah geeft de mensen zowel de mogelijkheid om het goede als het slechte te doen. Omdat Allah Alwetend is, weet hij welke keuzes elke persoon zal maken. Dat Allah weet dat iemand een bepaalde daad verricht, betekent niet dat Hij er ook tevreden mee is.
- Stel je een basisschoolleraar voor die al zijn leerlingen door en door kent. Hij weet van kind A dat hij altijd goed oplet tijdens de lessen, serieus aan de slag gaat met de opdrachten en thuis altijd zijn huiswerk maakt. Hij weet ook van kind B dat het een leerling is die niet oplet, niet serieus is en zijn huiswerk nooit maakt. Stel dat de leraar beslist om deze twee leerlingen te toetsen en terwijl de leerlingen de toets maken, voor zichzelf zou opschrijven dat leerling A een voldoende en leerling B een onvoldoende zal behalen. Stel dat na de toets blijkt dat de leraar gelijk had en dus vooraf wist dat dit de uitslagen zouden zijn; zou het dan eerlijk zijn voor leerling B om te zeggen: "Ik heb een onvoldoende gehaald, omdat u wist dat ik een onvoldoende zou halen en dat ook heeft opgeschreven!"? Dit zou inderdaad niet eerlijk zijn. De leraar heeft slechts opgeschreven wat hij wist. Hij heeft niet opgeschreven waarmee hij tevreden zou zijn. Allah is Alwetend en weet dus alles wat wij zullen doen. Onze keuzes en handelingen zijn opgeschreven door Allah, maar het opschrijven ervan forceert ons niet om hetgeen te doen dat geschreven staat. Net zoals de leerling niet een onvoldoende heeft gehaald, omdat de leraar dat had opgeschreven.
- In tegenstelling tot een leraar die fouten kan maken, weet Allah precies wat er zal gebeuren. Hij maakt geen inschattingen, maar is Alwetend over het verleden, heden en de toekomst. Het lot is dus dat Allah weet wat er zal gebeuren en dat hetgeen Hij weet in de werkelijkheid ook daadwerkelijk door Hem wordt geschapen, zoals het was opgeschreven.

Twee sektes die afwijkende opvattingen over de lotsbestemming hadden, waren de Jabariyya en de Qadariyya. De Jabariyya-sekte geloofde dat er geen eigen wil is en dat we als het ware robots zijn die doen wat Allah ons heeft opgelegd. De Qadariyya-sekte daarentegen geloofde dat we alles zelf beslissen en dat er geen lot is. Beide opvattingen stroken niet met de islam. Wij geloven zowel in de beperkte eigen wil, als in het lot. Hierbij is het belangrijk om te vermelden dat de mens gebonden is aan middelen. Wij dienen middelen te gebruiken om hetgeen voor ons is voorgeschreven te verkrijgen. Zo dient een ziek persoon medicijnen in te nemen en dient degene die geld wil, daarvoor te werken.

Verder legt imam at-Tahawi uit dat Allah geen tegenpolen heeft. De *shaytaan* is bijvoorbeeld niet een tegenpool van Allah. Hij is slechts een schepping van Allah en als Allah het zou willen, zou Hij de *shaytaan* eenvoudig kunnen vernietigen. Er is niemand die evenveel macht en kracht heeft als Allah.

Ook is het belangrijk om te weten dat Allah Degene is die uiteindelijk alles bepaalt. Niets kan Zijn wil tegenhouden of wijzigen. Wij kunnen niet kiezen wat Allah wil of scheidt. Niemand kan Zijn wil teniet maken. De Profeet ﷺ zei: "Weet dat als de (gehele) gemeenschap zich verzamelt om jou van enig voordeel te voorzien, zij daarin niet zullen slagen, behalve als Allah dit voor jou reeds heeft voorgeschreven. En als zij zich verzamelt om jou met iets te benadelen, zij daarin niet zullen slagen, behalve als Allah dit voor jou reeds heeft voorgeschreven." (At-Tirmidhi)

H3 Profeetschap

Tekst uit Al-Aqidah at-Tahawiyyah

En Muhammad ﷺ is Zijn uitgekozen dienaar, de uitverkoren Profeet en Zijn Boodschapper met wie Hij zeer tevreden is. En hij is het zegel der profeten (de laatste profeet). En de imam [leider] van de Godvrezenden en de *Sayyid* (meest Nobele meester) van alle Gezanten [van Allah] en de Geliefde van de Heer van alle werelden. Elke claim op Profeetschap die na hem komt is valsheid en misleiding. Hij is degene die is gestuurd naar alle *djinn* (geesten) en de gehele mensheid met de waarheid, de leiding, met het licht en verlichting.

Uitleg

Imam at-Tahawi heeft het na de lotsbestemming over het geloven in de profeten. Ook dit is een van de zes pilaren van het geloof. Moslims geloven in alle profeten: van Adam tot onze geliefde Profeet ﷺ. Alle profeten hebben dezelfde geloofsprincipes verkondigd aan de mensheid. De religieuze regelgeving kan wel verschillen van profeet tot profeet, maar de geloofsprincipes zijn hetzelfde.

Tevens geloven moslims dat de Profeet ﷺ zowel de laatste boodschapper (*rasoel*), als profeet (*nabi*) is. In de Koran staat dat de Profeet ﷺ de laatste profeet (*nabi*) is. In de Koran staat niet dat hij ﷺ de laatste boodschapper (*rasoel*) is. Maar hij is ﷺ ook de laatste boodschapper. Dit wordt duidelijk als we de definities van *nabi* en *rasoel* bekijken. Een *rasoel* is een profeet die openbaringen ontvangt met een nieuwe regelgeving (*sharia*) en/of een nieuw neergezonden boek. Een *nabi* is een profeet die de regelgevingen van Allah [die door een voorgaande *rasoel* zijn verkondigd] verkondigt aan zijn volk. *Nabi* komt van het Arabische woord ‘*naba*’, hetgeen “bericht” betekent. Het is dus iemand die een bericht (openbaring) krijgt [via de engel Jibreel] en dit bericht ook verkondigt aan de mensen. Een *rasoel* krijgt ook openbaringen [via de engel Jibreel]. Hieruit kunnen we concluderen dat elke *rasoel* per definitie ook een *nabi* is. Als onze Profeet ﷺ de laatste *nabi* is, is hij ook automatisch de laatste *rasoel*. Als er geen nieuwe *nabi* komt, kan er ook geen nieuwe *rasoel* komen, want een *rasoel* is per definitie ook een *nabi*.

Als iemand vermeldt dat er geen vogel is in de tuin, dan wordt iedere vogelsoort [kip, eend, mus etc.] uitgesloten. Aan de andere kant, als diegene zegt dat er geen kip in de tuin is, dan sluit dat nog niet uit dat er een eend of een mus kan zijn. Op dezelfde manier is dat dus het geval wanneer Allah zegt dat onze Profeet ﷺ de laatste der profeten is. Daarmee wordt dus ook de komst van een nieuwe *rasoel* uitgesloten, want elke *rasoel* is een *nabi*.

Het claimen van profeetschap of geloven dat er een andere profeet komt na onze Profeet ﷺ is ongeloof. Zo heb je bijvoorbeeld Musaylimah al Kadhab en Mirza Ghulam Ahmad die dit claimden. De Ahmadiyya sekte, die geloven dat Mirza Ghulam Ahmad de laatste profeet is, zijn dan ook ongelovigen.

Men kan er niet voor kiezen om een profeet te worden door bijvoorbeeld veel te bidden of je af te zonderen en te mediteren. Profeetschap wordt gegeven door Allah. Sommigen zeggen dat onze Profeet ﷺ heeft gemediteerd totdat hij bepaalde ideeën kreeg. Dat hij ﷺ veel heeft nagedacht en oplossingen heeft bedacht voor maatschappelijke problemen. Hij ﷺ zou dan een filosoof en leider zijn die de maatschappij wilde veranderen, door vanaf zijn veertigste leeftijd zijn ideeën kenbaar te maken aan anderen. Dit is echter slechts een poging om de openbaringen te ontkennen. De Profeet ﷺ verkondigde de boodschap, omdat hij de uitverkorene was.

Het is daarnaast belangrijk om te geloven en beseffen dat profeten zondeloos zijn. Het is dus niet mogelijk voor profeten om een zonde te plegen.

Een ander belangrijk punt in de geloofsleer is dat Jezus geen god, engel of zoon van God is. Hij is, net als de overige profeten, een dienaar en profeet van Allah. Ook geloven we dat Jezus niet is gekruisigd. Hij zal namelijk pas overlijden, nadat hij is teruggekeerd op deze wereld.

We geloven namelijk dat hij aan het einde der tijden terug zal keren. Hij zal terugkeren naar de aarde om zich aan te sluiten bij de gemeenschap van onze Profeet ﷺ en hij zal oordelen volgens de islamitische regels. Hij zal de mensheid, waaronder de joden en christenen, uitnodigen tot de islam. Hierdoor zullen heel veel mensen de islam omarmen.

H4 De Heilige Koran

Tekst uit Al-Aqidah at-Tahawiyyah

Voorwaar, de Koran is het Woord van Allah. Het komt van Hem als spraak zonder hoedanigheid. Hij deed dit neerdalen op Zijn Boodschapper als openbaring. De gelovigen accepteren het als absolute waarheid. Ze zijn er zeker van dat het feitelijk de spraak van Allah is. Het is niet geschapen zoals de spraak van mensen, en iedereen die het hoort en [daarna] claimt dat het menselijke spraak is, wordt daarmee een ongelovige. Allah waarschuwt hem, veroordeelt hem en bedreigt hem met het Vuur omdat Hij, de Verhevene, zegt [in de Edele Koran]: **“Ik zal hem verbranden in het Vuur.”** (Surah al-Muddaththir, vers 26). Als Allah diegene die zeggen: **“Dit is enkel menselijke spraak”** (Surah al-Muddaththir, vers 25), dreigt met het Vuur, dan weten wij zeker dat het de spraak is van de Schepper van de mensheid en dat dit totaal niet gelijk is aan de spraak van de mensheid.

Uitleg

Imam at-Tahawi heeft het hiervoor gehad over profeten. Profeten zijn mensen die openbaringen ontvangen van Allah. Een aantal profeten heeft boeken/geschriften gekregen van Allah. Zo heeft Musa (Mozes) de Thora ontvangen. Davud kreeg de Zaboor. 'Iesa (Jezus) heeft de *Indjiel* gekregen. En onze geliefde Profeet ﷺ heeft de Koran gekregen. Vandaar dat imam at-Tahawi het, na het onderwerp profeetschap, heeft over de openbaring. We geloven in de gehele Koran. Degene die - al is het maar een letter - bewust de Koran ontkent, is een ongelovige. We geloven dat alles afkomstig is van Allah. Het is niet een boek dat is bedacht door de Profeet ﷺ of door de metgezellen. Het is een openbaring van Allah. De Koran is het grootste wonder dat is gegeven aan de Profeet ﷺ. Het staat vol met wonderen.

De Koran is het Woord van Allah. We geloven dat Allah met Mozes heeft gesproken. Hoe dit precies is gebeurd, weten we niet. We weten wel met zekerheid dat dit niet vergeleken kan worden met een gesprek tussen twee mensen. Allah kan namelijk niet vergeleken worden met de schepping.

H5 Het zien van Allah en het vergelijken van Allah met de schepping

Tekst uit Al-Aqidah at-Tahawiyyah

Eenieder die Allah beschrijft met een [letterlijke] menselijke eigenschap, is [daarmee] ongelovig geworden. Iedereen die dit goed begrijpt, zal gewaarschuwd zijn en zich onthouden van het zeggen van zaken die ongelovigen zeggen, en zij zullen weten dat Hij, met Zijn Eigenschappen, niet lijkt op mensen. Het Zien van Allah door de mensen van het Paradijs is een feit, zonder dat dit zien van hen allesomvattend is. En [het zien] is zonder hoedanigheid. Dit, omdat het Boek van onze Heer dit duidelijk zegt: **“Gezichten zullen op die dag stralen, kijkend naar hun Heer.”** (Surah al-Qiyāma, verzen 22-23) De uitleg hiervan is zoals Allah weet en wil. Alles dat aan ons is overgeleverd door onze Boodschapper ﷺ, in authentieke overleveringen, is zoals hij het heeft gezegd en met de betekenis die hij heeft bedoeld.

Wij duiken daar niet in door het te interpreteren door middel van onze eigen mening of door onze fantasie de vrije loop te laten. Niemand is veilig in zijn religie behalve als hij zichzelf volledig overgeeft aan Allah, de Verhevene en de Geprezene, en aan Zijn Boodschapper ﷺ, en als hij de kennis van dingen die meerduidelig [dubbelzinnig en voor meerdere interpretaties vatbaar] zijn overlaat aan degenen die er kennis van hebben.

De islam van een persoon is niet veilig totdat hij het baseert op onderwerping en overgave. Iemand die zaken wil begrijpen die buiten zijn capaciteiten liggen [om te begrijpen], en wiens intellect niet tevreden is met overgave, zal zien dat zijn begeerte een sluier is die hem weerhoudt van een puur begrip van Allahs ware Eenheid, duidelijke kennis en een correct geloof. En [dit zorgt ervoor] dat hij laveert tussen ongeloof en geloof, [tussen] bevestiging en ontkennening en [tussen] aanvaarding en verwerping. Hij zal onderhevig zijn aan influisteringen en zal zich bevinden in een staat van verwarring en vol zijn van twijfel, waarmee hij noch een accepterende gelovige noch een ontkennende afwijzer is. Het geloof van een persoon in het feit dat de mensen van het Paradijs Allah zullen zien, is niet correct als hij zich inbeeldt hoe dit zal zijn, of als hij het interpreteert volgens zijn eigen begrip. Dit is omdat de interpretatie van dit Zien, en alle kwaliteiten/eigenschappen die liggen in het domein van Zijn heerschappij, plaatsvindt door de interpretatie ervan te vermijden en strikt vast te houden aan de onderwerping.

Hierop is de religie van de moslims gebaseerd. Iedereen die zichzelf niet beschermt tegen het ontkennen van de Eigenschappen van Allah, of het vergelijken van Allah met iets anders [uit Zijn Schepping], is afgedwaald en heeft gefaald in het begrijpen van Allahs transcendentie [dat Allah anders is dan de creatie]. Dit omdat onze Heer, de Verhevene en de Geprezene, alleen beschreven kan worden in Eigenschappen van Eenheid en Absolute Uniceit en niets uit Zijn Schepping een van Zijn kwaliteiten heeft. Hij is Verheven boven het toeschrijven van limieten aan Hem, of het [toeschrijven van het] hebben van uiteinden, of het [toeschrijven van het] hebben van onderdelen, ledematen [lichaamsdelen] of instrumenten. Noch wordt Hij omvat door de zes richtingen, zoals alle schepselen dat wel zijn.

Uitleg

Wanneer de mensen van het paradijs het paradijs zijn binnengegaan, zal Allah, de Gezegende en Verhevene, zeggen: **“Willen jullie dat Ik jullie nog iets extra's geef?”** Zij zullen antwoorden: **“Heeft U onze gezichten niet doen stralen? Heeft U ons niet het Paradijs doen binnengaan en ons niet van het Vuur gered?”** Vervolgens zal Hij (Allah) de sluier opheffen. Er zal hun niets zijn gegeven dat hun geliefder is dan het aanschouwen van hun Heer, de Machtige en Majesteitelijke. (Muslim)

De grootste gunst voor een moslim is om Allah te kunnen aanschouwen in het paradijs. Het is een grotere gunst dan het paradijs zelf! Dit is een werkelijkheid die niet ontkend kan worden. Tegelijkertijd geven we aan dat er geen [kennis van] hoedanigheid is. Dit geldt ook voor andere zaken.

In de Koran en verschillende overleveringen wordt soms middels beeldspraak iets uitgelegd. Hierbij worden woorden gebruikt, zoals 'Hand van Allah', 'neerdalen', etc. Het is niet toegestaan om de Eigenschappen van Allah te vergelijken met de eigenschappen van de schepping. Dit wordt als ongeloof (*kufr*) beschouwd. Als we het bijvoorbeeld hebben over dat Allah Alhorend is, wil dit niet zeggen dat Hij oren, geluidsgolven en dergelijke nodig heeft. We geloven in Zijn Eigenschappen zonder er een beeld bij te hebben. Dus we moeten de Eigenschappen, Daden en het Wezen van Allah niet vergelijken met die van de schepping. Als je je ogen sluit en probeert Allah voor te stellen, kan dit niet. Er is een gezegde dat luidt als volgt: "Alles wat je je ook inbeeldt, Allah is anders dan dat". Dit is ook meer dan logisch. Net zoals onze ogen beperkt zijn en wij dingen op een afstand van duizend kilometer niet kunnen zien, is ons verstand ook beperkt en kunnen wij niet alles bevatten. Onze voorstellingen en percepties zijn gebonden aan het materiële, dus het is niet mogelijk voor ons om het immateriële voor te stellen.

Als iemand zegt: "Wij bestaan en Allah bestaat ook, dus onze eigenschap van bestaan komt overeen.", dan heeft die persoon het niet begrepen. Allah bestaat zonder begin, terwijl wij een begin hebben. Dus ons bestaan is totaal anders dan het bestaan van Allah. Het bestaan van Allah is daarnaast noodzakelijk en Hij is onafhankelijk, terwijl ons bestaan niet noodzakelijk is en ons bestaan afhankelijk is van Hem. De enige overeenkomst is in de benaming [d.w.z. in het woord dat we gebruiken], echter is het in de realiteit anders. Het is dus zeer belangrijk om te zwijgen over islamitische zaken als wij de kennis er niet van hebben. Tevens is het ook niet goed om je als leek bezig te houden met verzen en overleveringen die ambigu zijn. Men kan zich beter focussen op hetgeen duidelijk is en waarover men ondervraagd zal worden.

Nadat men kennis heeft opgedaan is het ook belangrijk om te accepteren dat sommige zaken, zoals het zien van Allah in het hiernamaals, niet helemaal begrepen kunnen worden middels ons verstand. Je dient je dan over te geven aan Allah. Anders zul je te maken krijgen met influisteringen van de duivel. Je zult verward zijn. Wil je dit niet? Geef je dan over aan Allah. Dit was ook de manier waarop de metgezellen van de heilige Profeet ﷺ en onze vrome voorgangers omgingen met dergelijke verzen en overleveringen. Ze geloofden erin, maar lieten de ware betekenis ervan over aan Allah.

H6 De nachtelijke hemelreis (Al-Israa wal-Mi'raadj)

Tekst uit Al-Aqidah at-Tahawiyyah

De Nachtelijke Hemelreis is een feit [d.w.z. dat het werkelijk heeft plaatsgevonden]. De Profeet ﷺ werd gedurende de nacht meegenomen (*al-Israa*) en steeg in persoon omhoog [dit wordt *al-Mi'raadj* genoemd], terwijl hij wakker was, naar de Hemelen en van daar verder naar boven tot waar Allah wilde. Allah eerde hem zoals Hij wilde en openbaarde aan hem dat wat Hij openbaarde: **“Het hart was niet vals in wat het zag.”** (Surah an-Nadjm, vers 11) Moge Allahs vrede en zegeningen met hem zijn in de eerste en de laatste verblijfplaats [het Hiernamaals].

Uitleg

Allah zegt in de Koran: **“Verheerlijkt is Hij Die ’s nachts Zijn dienaar [Muhammad ﷺ] van Al-Masjid al-Haram (de Gewijde Moskee, te Mekka) naar Al-Masjid al-Aqsa heeft gebracht, waarvan Wij de omgeving gezegend hebben, opdat Wij hem Onze Tekenen kunnen laten zien. Waarlijk, Hij is de Alhorende, de Alziende.”** (Surah al-Israa, vers 1)

We geloven dat onze Profeet ﷺ een nachtelijke reis maakte van Mekka naar Al-Masjid al-Aqsa, en van daaruit richting de hemelen. Dit heeft hij gedaan op een speciaal schepsel genaamd *al-Buraaq*. Dit is een schepsel dat in de overleveringen beschreven wordt als groter dan een ezel en kleiner dan een paard, dat met iedere stap reikte tot aan de horizon. Hiermee wordt bedoeld dat het een schepping was die in korte tijd, grote afstanden kon afleggen. Deze reis was fysiek, dus met lichaam en ziel. Het was niet een droom van de Profeet ﷺ. De Profeet ﷺ leidde het gebed in *Al-Masjid al-Aqsa*, waarbij hij als imam voorging voor alle profeten van Adam tot ‘Tesa.

Vanaf dat punt is hij verheven tot de hemelen, waarbij hij het paradijs, verschillende profeten en de hel heeft gezien. Hij is zelfs verheven tot een plek waar de engel Jibreel niet kon komen. Tijdens deze reis heeft onze Profeet ﷺ de vijf dagelijkse gebeden als bijzondere gunst gekregen. In eerste instantie waren dit vijftig gebeden, maar de profeet Musa adviseerde onze Profeet ﷺ meerdere malen om Allah om vermindering te vragen. Uiteindelijk zijn het er dus vijf geworden. Degene die deze vijf gebeden verricht, krijgt wel de beloning van vijftig gebeden. Ook zijn de laatste twee verzen van *Surah al-Baqara* (“*Amanar-Rasul*”) tijdens deze reis geopenbaard.

Toen de ongelovigen van deze nachtelijke hemelreis hoorden, spotten ze hiermee en verloochenden zij het. Ze wilden dit gebruiken om de moslims te laten twifelen aan hun geloof. Zo gingen ze ook naar Abu Bakr om hem deze gebeurtenis te vertellen. Ze hoopten dat hij het geloof zou verlaten. Hij vroeg of de Profeet ﷺ dat daadwerkelijk had gezegd. Toen ze het bevestigden, gaf hij aan in meer dan dat te hebben geloofd en dat hij ook geloofde in de nachtelijke hemelreis. Toen kreeg hij volgens de overleveringen de naam as-Siddiq, omdat hij zijn geloof meteen heeft bevestigd (*tasdeeq*).

H7 Het Bassin (al-Hawd), Voorspraak (Shafa'ah) en het convenant (Mithaaq)

Tekst uit Al-Aqidah at-Tahawiyyah

Het Bassin (*al-Hawd*) waarmee Allah hem heeft bevoorrecht, om de dorst van zijn gemeenschap [d.w.z. de *oemmah* van de Profeet] te verminderen, is een werkelijkheid. En de voorspraak [bemiddeling van de Profeet, moge Allahs vrede en zegeningen met hem zijn] die hij voor hen [d.w.z. zijn gemeenschap] heeft voorbehouden is werkelijkheid, zoals in overleveringen is verteld. En het convenant (verbond) dat Allah, de Verhevene, heeft afgesloten met de kinderen van Adam [d.w.z. de mensheid] is werkelijkheid.

Uitleg

Het Bassin (*al-Hawd*)

De Profeet ﷺ heeft een bassin, een soort vijver, in het hiernamaals gekregen. Dit is een bassin waar niemand eerder van heeft geproefd. Het is witter dan melk, lekkerder dan honing, en het ruikt beter dan muskus. Degene die ervan drinkt, zal nooit meer dorst krijgen. De bekers die eromheen zijn, zijn zo talrijk als de sterren aan de hemel.

Voorspraak (*Shafa'ah*)

De Profeet ﷺ krijgt in het hiernamaals de positie om te bemiddelen. Dit zal hij gebruiken voor zijn gemeenschap. Hij zal Allah smeken om de moslims die hebben gezondigd te vergeven. De Profeet ﷺ heeft gezegd: **“Ik ben de eerste mens die voorspraak zal doen in het paradijs. En van de profeten heb ik de meeste volgelingen.”** (Muslim)

De metgezel Abu Hurayrah vertelt het volgende: “Op een dag werd Rasulullah ﷺ een stuk vlees gebracht; de voorpoot werd hem aangeboden, [een deel] dat hij lekker vond. Hij nam er met zijn tanden een stuk van en zei: “Ik ben de leider (*sayyid*) der mensen op de Dag der Opstanding (*Yawm al-Qiyamah*), weten jullie waarom? Op de Dag der Opstanding zal Allah de eersten en de laatsten bijeenbrengen op een vlakte. Dan zullen zij allen de oproeper kunnen horen en zullen zij allen te overzien zijn. Dan zal de zon dichterbij komen. De mensen zullen dan zoveel benauwdheid, angst en leed ondervinden dat zij dit niet kunnen verdragen en er niet tegen bestand zullen zijn. Sommigen van hen zullen tegen de anderen zeggen: “Zien jullie niet in welke benarde situatie jullie verkeren? Zien jullie niet wat jullie is overkomen? Waarom zoeken jullie niet iemand die voor jullie voorspraak kan doen bij jullie Heer (*Rabb*)?”

Sommigen zullen tegen anderen zeggen: “Ga naar Adam!” Ze komen bij Adam en zeggen: “O, Adam, u bent de vader der mensheid. Allah heeft u eigenhandig geschapen en Hij heeft in u geblazen van de geest [die Hij geschapen heeft]. En Hij heeft de engelen bevolen zich voor u ter aarde te werpen. Bemiddel voor ons bij uw Heer. Ziet u niet in welke toestand wij verkeren? Ziet u niet wat ons heeft getroffen?” Dan zegt Adam: “Voorwaar, mijn Heer is vandaag zo vertoornd als Hij nooit eerder is geweest en zoals Hij daarna nooit meer vertoornd zal zijn. Hij heeft mij verboden [de buurt van] de boom te benaderen, maar ik was Hem ongehoorzaam. Ikzelf! Ikzelf! (*Nafsi! Nafsi!*) Ga naar een ander, ga naar Noeh.”

Ze komen bij Noeh en zeggen: “O, Noeh, u bent de eerste der gezanten (*Rasul*) naar de aarde gestuurd en Allah heeft u een dankbare dienaar genoemd. Bemiddel voor ons bij uw Heer. Ziet u niet in welke toestand wij verkeren? Ziet u niet wat ons heeft getroffen?” Dan zegt hij: “Voorwaar, mijn Heer is vandaag zo vertoornd als Hij nooit eerder is geweest en zoals Hij daarna nooit meer vertoornd zal zijn. Ik had een smeekgebed dat ik gebruikt heb tegen mijn eigen volk. Ikzelf! Ikzelf! Ga naar Ibrahiem!”

Ze komen bij Ibrahiem en zeggen: "U bent de profeet van Allah en de beminde vriend onder de aardbewoners. Bemiddel voor ons bij uw Heer. Ziet u niet in welke toestand wij verkeren? Ziet u niet wat ons heeft getroffen?" Dan zegt Ibrahiem tegen hen: "Voorwaar, mijn Heer is vandaag zo vertoornd als Hij nooit eerder is geweest en zoals Hij daarna nooit meer vertoornd zal zijn." En dan noemt hij zijn leugens [dit waren geen leugens die zondig zijn] op. [Ibrahiem zei: 'Ik ben ziek,' om niet met de afgodendienaren mee te hoeven doen (37:89); hij zei dat de afgodsbeelden waren stukgeslagen door de grootste van hen, terwijl hij het zelf had gedaan.] Mijn ziel! Mijn ziel! Ga naar een ander, ga naar Moesa!"

Ze komen bij Moesa en zeggen: "O, Moesa, u bent de boodschapper van Allah. Allah heeft u boven de andere mensen verkozen met Zijn boodschappen en door rechtstreeks tot u te spreken. Bemiddel voor ons bij uw Heer. Ziet u niet in welke toestand wij verkeren? Ziet u niet wat ons heeft getroffen?" Dan zegt Moesa tegen hen: "Voorwaar, mijn Heer is vandaag zo vertoornd als Hij nooit eerder is geweest en zoals Hij daarna nooit meer vertoornd zal zijn. Ik heb een mens gedood zonder dat mij dat bevolen was. Mijn ziel! Mijn ziel! Ga naar 'Iesa!"

Ze komen bij 'Iesa en zeggen: "O, 'Iesa, u bent de boodschapper van Allah en u hebt tot de mensen gesproken vanuit de wieg, en u bent een Woord van Hem dat Hij aan Maryam heeft geworpen, en een geest van Hem. Bemiddel voor ons bij uw Heer. Ziet u niet in welke toestand wij verkeren? Ziet u niet wat ons heeft getroffen?" Dan zal 'Iesa tegen hen zeggen: "Voorwaar, mijn Heer is vandaag zo vertoornd als Hij nooit eerder is geweest en zoals Hij daarna nooit meer vertoornd zal zijn." Een zonde van zichzelf noemt hij niet, maar hij zegt toch: "Mijn ziel! Mijn ziel! Ga naar een ander, ga naar Muhammad ﷺ!"

Ze komen bij mij en zeggen: "Muhammad ﷺ, u bent de gezant van Allah en het zegel der profeten [d.w.z. de laatste profeet]. Allah heeft u uw eerdere en latere zonden vergeven. Bemiddel voor ons bij uw Heer. Ziet u niet in welke toestand wij verkeren? Ziet u niet wat ons heeft getroffen?"

Dan ga ik heen en kom uit op een plek onder de Troon (*Arsh*); daar val ik ter aarde voor mijn Heer. Dan zal Allah mij vormen van lofprijzing en prachtige verheerlijking van Hem ingeven die Hij voor mij niemand heeft ingegeven. Dan zal er gezegd worden: "O, Muhammad ﷺ, hef je hoofd op! Vraag, en er zal jou gegeven worden. Doe voorspraak, en jouw voorspraak zal aanvaard worden." Dan hef ik mijn hoofd op en zeg: "O Mijn Heer, mijn gemeenschap (*ummah*), mijn gemeenschap!" En dan wordt er gezegd: "O Muhammad ﷺ, laat degenen van jouw gemeenschap die geen afrekening hoeven af te leggen, het paradijs binnengaan door de rechterpoort van de poorten van het Paradijs. Daarnaast mogen zij samen met de andere mensen ook door de overige poorten binnengaan..." (Muslim/al-Bukhari)

Het convenant (*Mithaaq*)

Allah zegt in de Koran: **"En (gedenk) toen jouw Heer het nageslacht van de Kinderen van Adam uit hun lendenen nam, en hen deed getuigen over zichzelf (en Hij zei:) "Ben Ik niet jullie Heer?" Zij zeiden: "Jazeker, dat getuigen wij." Opdat jullie op de Dag van de Opstanding niet zullen zeggen: "Wij waren hieromtrent achtelozen"."** (Surah al-'Araf, vers 172)

Nadat Allah de zielen van de mensen schiep, vroeg Hij aan hen: "Ben ik niet jullie Heer?" Hierop bevestigden alle mensen dit. Vandaar dat alle mensen van nature ook de aanleg (*fitrah*) hebben om te geloven in één God. De Profeet ﷺ zei hierover: "Er wordt geen enkel kind geboren, behalve dat het op de *fitrah* wordt geboren. Vervolgens maken zijn ouders hem tot een jood, een christen of een zoroastriër (*majusi*)."

H8 De Kennis van Allah

Tekst uit Al-Aqidah at-Tahawiyyah

Allah, de Verhevene, wist, voordat de creatie was gecreëerd, het precieze aantal mensen dat de tuin [het paradijs] zal binnentreden en het precieze aantal dat het hellevuur zal binnentreden. Deze aantallen zullen noch vermeerderen noch verminderen. Hetzelfde geldt voor alle handelingen die verricht worden door mensen. Zij worden precies verricht zoals Allah wist dat zij verricht zouden worden. Voor iedereen wordt datgene waarvoor hij geschapen is, makkelijk gemaakt. Het zijn de handelingen waarmee iemand zijn leven wordt afgesloten, die zijn lot bepaalt. De gelukkige (*as-sa'idu*) is degene die door Allahs besluit gelukkig is. De exacte aard van het decreet is het geheim van Allah in Zijn schepping. Noch een engel die dichtbij de Troon is, noch een profeet die gestuurd is met een boodschap heeft daarvan kennis gekregen. Zichzelf verdiepen in dit onderwerp en er te veel over nadenken leidt enkel tot verderf en verlies en resulteert in rebellie [ongehoorzaamheid].

Wees dus zeer voorzichtig [pas op], bij het overdenken en overpeinzen van dit onderwerp, en voor aanvallen van twijfel. Allah heeft de kennis van het decreet namelijk weggehouden bij mensen en het vragen ernaar heeft verboden door [de volgende] uitspraak in Zijn Boek: **“Hij kan niet bevraagd worden over wat Hij doet, maar zij zullen bevraagd worden.”** (Surah al-Anbiyā', vers 23)

Dus degene die vraagt: “Waarom heeft Hij [d.w.z. Allah] dat gedaan?” is tegen een gebod van het Boek ingegaan. En degene die tegen een gebod van het Boek ingaat [d.w.z. dat deze persoon het gebod niet erkent] behoort tot de ongelovigen. Dit is samengevat wat de vrienden (de *awliya*) van Allah, de Verhevene, met verlichte harten dienen te weten en dit is tevens het niveau van degenen die kennis hebben. Want er zijn twee soorten kennis: kennis die toegankelijk is voor schepselen en kennis die niet toegankelijk is voor schepselen. Het ontkennen van (het bestaan van) kennis die toegankelijk is, is ongeloof en kennis claimen van datgene wat ontoegankelijk is, is ongeloof. Geloof kan enkel stevig zijn wanneer toegankelijke kennis wordt geaccepteerd en het ontoegankelijke niet wordt gezocht.

Uitleg

Dit onderwerp is reeds uitvoerig besproken in hoofdstuk 2. Hierbij wordt nogmaals benadrukt dat de Kennis van Allah - net zoals Zijn andere Eigenschappen - niet verandert. Dit houdt in dat het onmogelijk is dat Allah iets niet weet, een fout kan maken of Zijn kennis moet bijstellen. Als er dus wordt gesproken over dat Allah in de eeuwigheid al weet wie er naar de hemel en wie er naar de hel gaan, dan zijn degenen die zich bekeren tot de islam of afvallig worden als het ware al meegeteld. Het is dus niet zo dat Allah gedurende de eeuwen Zijn kennis moet bijstellen over wie er naar het paradijs of de hel gaan.

Allah straft tevens niet zonder eerst een profeet te sturen. In de Koran staat hierover: **“En Wij zullen niet straffen totdat Wij een boodschapper hebben gezonden.”** (Surah al-Isra, vers 15).

Dit geldt voor de mensen die over de islam op een juiste manier hebben gehoord. Andere mensen zullen op een andere manier worden getest in het hiernamaals. Dit zal op een rechtvaardige manier gebeuren. Allah is immers de Rechtvaardige. Hoe iemand eindigt, is doorslaggevend voor zijn positie in het hiernamaals. Iemand kan zijn hele leven lang moslim zijn, maar als hij aan het einde ongeloof (*kufr*) begaat, dan is alles tevergeefs geweest. Zo iemand zal dan naar de hel gaan. Stel dat iemand zijn hele leven een ongelovige is, maar op het laatste moment moslim wordt, dan zal die persoon naar het paradijs gaan.

De Profeet ﷺ zei: “Bij Allah, behalve Wie er geen god is, iemand van jullie zal werkelijk het soort daden verrichten dat toebehoort aan de mensen van het paradijs, totdat er tussen hem en dit [paradijs] niet meer dan een armlengte afstand is, dan overkomt hem datgene wat voorbeschikt is en hij zal het soort daden verrichten dat toebehoort aan de mensen van de hel, waarna hij deze [uiteindelijk] zal binnentreden. En [zo ook] zal iemand van jullie het soort daden verrichten dat toebehoort aan de mensen van de hel, totdat er tussen hem en deze [hel] niet meer dan een armlengte afstand is, dan overkomt hem datgene wat voorbeschikt is en hij zal het soort daden verrichten dat toebehoort aan de mensen van het paradijs, waarna hij dit [uiteindelijk] zal binnentreden.” (Al-Bukhari en Muslim)

Met ‘zichzelf verdiepen in dit onderwerp en er te veel over nadenken’ wordt bijvoorbeeld bedoeld dat iemand probeert om het lot te ontcijferen of de toekomst probeert te voorspellen. Daarom is het niet toegestaan om te geloven in horoscopen of bijvoorbeeld je hand te laten lezen. Het is wel toegestaan om na te denken over de wijsheid en diepere betekenissen van gebeurtenissen in ons leven, maar we moeten niet ontevreden zijn met ons lot.

Sommige kennis is niet toegankelijk voor ons en we moeten er ook niet naar verlangen. Hoe de *ruh* (ziel) precies werkt weten we bijvoorbeeld niet. Ook weten we niet wanneer het laatste Uur zal aanbreken. Toen de engel Jibreel vroeg: “Informeer mij over het [laatste] Uur”, zei de Profeet ﷺ: “De gevraagde kent niet meer dan de vrager.” Daarna vroeg Jibreel: “Informeer mij over de tekenen ervan.” De Profeet ﷺ antwoordde: “Dat de slavin haar meesteres zal baren en dat je naakte, arme herders zult zien wedijveren in het bouwen van hoge gebouwen.”

H9 Het Welbewaarde Tablet (Lawh al Mahfooz) en de Pen (al-Qalam)

Tekst uit Al-Aqidah at-Tahawiyyah

Wij geloven in het Welbewaarde Tablet (*al-Lawh*) en de Pen (*al-Qalam*) en in alles wat [erin] geschreven staat. Zelfs als alle schepselen zouden samenkomen om te voorkomen dat iets tot stand komt, terwijl Allah heeft geschreven dat het tot stand zal komen, zullen zij niet in staat zijn om dat te voorkomen. En als alle schepselen samen zouden komen om iets tot stand te brengen waarvan Allah niet heeft geschreven dat het tot stand zal komen, zullen zij niet daartoe in staat zijn. De Pen is opgedroogd nadat alles geschreven is wat tot stand zal komen tot aan de Dag des Oordeels. Wat aan een persoon voorbijgaat, zou hij nooit hebben kunnen verkrijgen en wat hij krijgt, had hem nooit voorbij kunnen gaan. Het is noodzakelijk voor de dienaar om te weten dat Allah al weet wat er allemaal gaat gebeuren in Zijn schepping en dat Hij het tot in detail heeft bepaald en vastgesteld. Er is niets dat Hij in de hemelen of de aarde heeft geschapen dat ertegen in kan gaan, er iets aan kan toevoegen, iets ervan kan wissen of iets ervan kan veranderen, iets ervan kan verminderen of iets ervan kan vermeerderen op wat voor manier dan ook. Dit is een van de grondslagen van het geloof en een noodzakelijk element van alle kennis en herkenning van Allahs Eenheid en Heerschappij. Zoals Allah zegt in Zijn Boek: **“Hij heeft alles geschapen en op een gedetailleerde manier per decreet vastgesteld.”** (Surah al-Furqān, vers 2) en Hij zegt ook: **“En Allahs bevel is onherroepelijk vastgesteld.”** (Surah al-Ahzāb, vers 38)

Dus wee degene die op een vijandige manier discussie voert met Allah over het decreet en [wee] degene die met een ziek hart zich verdiept in deze zaken. Hij probeert met zijn verbeelding het ongeziene te onderzoeken, hij zoekt een geheim dat nooit ontdekt kan worden, waarna hij met elke opmerking die hij [daarover] maakt een leugenaar en zondaar wordt [d.w.z. omdat hij leugens daarover verteld].

Uitleg

In de *Lawh al Mahfooz* staat het lot van alles opgeschreven. Dit houdt dus in: alle gebeurtenissen uit het verleden, heden en toekomst. Allah is Alwetend en heeft op basis van Zijn kennis van onze daden alles opgeschreven. Hoe de *Lawh al Mahfooz* en *al-Qalam* zijn, weten we niet. Dat is ook niet relevant voor ons. Men dient er echter wel in te geloven.

Abul Abbaas Abdullah ibn Abbaas overlevert: “Op een dag zat ik achterop bij de Profeet ﷺ waarop hij tegen mij zei: “O jongeman, ik zal je een aantal woorden leren. Waak over [de voorschriften van] Allah en Hij zal over jou waken. Waak over [de voorschriften van] Allah en je zult Hem voor jou treffen. Als je vraagt, vraag dan aan Allah en als je hulp zoekt, zoek deze dan bij Allah. En weet dat als de [gehele] gemeenschap zich verzamelt om jou van enig voordeel te voorzien, zij daarin niet zullen slagen, behalve als Allah dit voor jou reeds heeft voorgeschreven. En als zij zich verzamelt om jou met iets te benadelen, zullen zij daar niet in slagen, behalve als Allah dit voor jou reeds heeft voorgeschreven. De pennen zijn reeds opgeheven en de geschriften zijn reeds opgedroogd.” (At-Tirmidhi)

Wij mensen hebben dus geen invloed op hetgeen staat in de *Lawh al Mahfooz*. Dit kan niet veranderd worden. Het inkomen van iemand staat bijvoorbeeld al vast. Wat iemand ook doet; het zou niets veranderen aan zijn/haar inkomen. Sommigen werken keihard maar worden niet heel rijk. Sommigen doen niets en worden miljonair. Beide zijn een beproeving van Allah. De een wordt met rijkdom beproefd en de ander met armoede. De beproeving van de rijken is om dankbaar te zijn en de armen te helpen. De beproeving van de armen is om geduldig te zijn en om niet te klagen. Een moslim dient zich natuurlijk wel in te spannen. Het is niet toegestaan om niks te doen met de gedachte dat het inkomen toch al vaststaat. Wij weten immers niet wat Allah voor ons heeft opgeschreven. De verantwoordelijkheid van de moslim is dus om te werken. En uiteindelijk zul je krijgen wat Allah over jou weet, wat voor jou is bestemd en wat er in *Lawh al Mahfooz* staat.

H10 De Troon (al-Arsh) en de Zetel (al-Kursie)

Tekst uit Al-Aqidah at-Tahawiyyah

De Troon (*al-Arsh*) en de Zetel (*al-Kursie*) zijn werkelijkheid. Hij is [geheel] onafhankelijk van de Troon en [alles] wat daarbuiten is. Hij omvat alles [met Zijn kennis] en is daarboven verheven. Wat Hij heeft geschapen is niet in staat om Hem te omvatten.

Uitleg

Over de betekenis van de woorden *Arsh* en *Kursie* is een meningsverschil tussen de geleerden. Sommige geleerden waren van mening dat de *Arsh* en de *Kursie* één en hetzelfde schepsel zijn. De sterkste mening is echter dat de *Kursie* niet hetzelfde is als de *Arsh*. De taalkundige betekenis van het woord *Kursie* is stoel of zetel. De geleerden van *Ablus-Sunnah wal Djama'ah* zijn het unaniem met elkaar eens dat deze betekenis [in letterlijke zin] hier onmogelijk bedoeld kan worden. Dit omdat Allah niets nodig heeft. Hij heeft dus ook geen stoel nodig om op te zitten. De betekenis die sommige geleerden geven aan Zijn *Kursie* is echter dat de *Kursie* [en ook de *Arsh*] hier een figuurlijke aanduiding is om Zijn verhevenheid sterker te benadrukken, zodat aan de mensheid duidelijk wordt gemaakt dat Allah de hoogste is [in rang]. Een andere interpretatie is dat de *Kursie* hier verwijst naar Zijn kennis, dat wil zeggen dat Zijn kennis zich uitstrekt over de hemelen en de aarde. Dus dat Allah overal kennis van heeft. Deze interpretatie wordt toegeschreven aan 'Abdullah ibn 'Abbās, de welbekende metgezel van de Profeet ﷺ.

De *Arsh* en *Kursie* zijn twee scheppingen van Allah. Het zijn twee verschillende dingen. Waarom het geschapen is en hoe zij eruitzien, weten we niet. Het laat ons de macht van Allah zien. Het is namelijk een grote schepping. De Profeet ﷺ zei: “De *Kursie* is ten opzichte van de *Arsh* slechts als een ring van ijzer die in een uitgestrekte woestijn is geworpen.”

H11 Engelen, profeten en boeken van Allah

Tekst uit Al-Aqidah at-Tahawiyyah

En wij zeggen met geloof, bevestiging en onderwerping: voorzeker, Allah heeft Ibrahiem als een beminde vriend (*khalil*) genomen en Allah heeft direct tegen Moesa gesproken. Wij geloven in de engelen, de profeten, de boeken die zijn geopenbaard aan de boodschappers en we getuigen dat zij allen de duidelijke waarheid volgden. En we noemen de mensen van onze gebedsrichting (*qiblah*) allen moslims en gelovigen (*al-mūminin*), zolang dat zij erkennen wat de Profeet ﷺ heeft gebracht en zolang zij alles wat hij heeft gezegd en waar hij ons over heeft verteld, als waarheid accepteren.

Uitleg

Wij geloven dat Allah direct tegen de profeet Musa heeft gesproken, maar hoe dit precies is gebeurd, weten we niet. Er is reeds besproken dat onze Profeet ﷺ, de laatste boodschapper en profeet is. Zie hoofdstuk 3 hiervoor.

Daarnaast geloven wij in engelen. Zij zijn de geëerde dienaren van Allah, die Hem niet ongehoorzaam zijn en doen zoals hen wordt opgedragen. Zij hebben geen geslacht. Ook eten en drinken zij niet. Elke engel heeft een taak gekregen om uit te voeren. Onder hen bevinden zich engelen met een verheven rang, zoals Jibriel, Mika'iel, Israfiel en de Engel des Doods (*Malak al-Mawt*).

We geloven ook in profeten die Allah heeft gestuurd en de boeken die zijn geopenbaard. De voornaamste boeken zijn er vier: de Torah van Mozes, de Psalmen van David, het Evangelie van Jezus, en de Koran van de Profeet Muhammad ﷺ. Alhoewel Goddelijk geopenbaard, zijn de Torah, Psalmen en het Evangelie gewijzigd door mensen en zijn hun wetten opgeheven en vervangen door de Koran, welke het laatste geopenbaarde boek is. De bevelen van de Koran blijven geldig tot aan de Dag des Oordeels.

Het is niet toegestaan [vooral voor een leek] om iemand die zichzelf moslim noemt als ongelovige te verklaren. De Profeet ﷺ zei: "Als een man tegen zijn broeder zegt: "O ongelovige!", dan is zeker een van hen een ongelovige." (Al-Bukhari)

Dit betekent niet dat automatisch degene die de uitspraak doet een ongelovige wordt. Wanneer de beschuldiging terecht is, geldt zij voor degene over wie zij is uitgesproken. Is zij onterecht, dan keert de zondigheid en ernst van deze uitspraak terug naar degene die haar heeft gedaan. Daarom waarschuwt de islam ernstig tegen het lichtvaardig beschuldigen van moslims van ongelooft.

H12 Het speculeren over de essentie van Allah

Tekst uit Al-Aqidah at-Tahawiyyah

En wij speculeren niet over [het wezen van] Allah, noch voeren wij onnodige discussies over de religie van Allah. Wij discussiëren niet over de Koran en wij getuigen dat het de Spraak is van de Heer der Werelden waarmee de Betrouwbare Geest (de engel Jibriel) neerdaalde en het leerde aan de meest nobele van alle Boodschappers: Muhammad ﷺ. Het is de Spraak van Allah en geen enkele spraak van een schepsel is daaraan gelijk. Wij zeggen niet dat het geschapen is, en we gaan niet in tegen de gemeenschap (*Djama'ah*) van de moslims. En we verklaren niemand van de mensen van de *qiblah* tot ongelovigen vanwege een slechte daad die zij hebben begaan, zolang als zij niet van mening zijn dat die daad toegestaan is.

Uitleg

Het is niet goed om te speculeren over (het wezen van) Allah. Men dient zich niet te mengen in discussies over hoe we Allah gaan zien en hoe Allah eruitziet. Het is namelijk rationeel gezien onmogelijk dat Allah een hoedanigheid heeft.

De Koran is de Spraak van Allah. En Spraak is een eigenschap van Allah. Als de Koran geschapen zou zijn, dan zou dat betekenen dat een Eigenschap van Allah [Zijn Spraak] ook geschapen zou zijn. En dit betekent weer dat een Eigenschap van Allah er eerst niet was, maar later wel. Maar dit is niet mogelijk. Sommige sekten, zoals de Mu'tazila, zeiden dat de Koran geschapen is. Dit is verkeerd. We kunnen zeggen dat een *mushaf* [exemplaar van de Koran in boekvorm] geschapen is. Ook kunnen we zeggen dat onze recitaties geschapen zijn. Maar de Koran zelf is niet geschapen.

Wij dienen ons bezig te houden met nuttige kennis. Daarom leerde de Profeet ﷺ ons de volgende dua: "O Allah, laat mij profijt hebben van hetgeen U mij heeft onderwezen en onderwijs mij wat profijtvol voor mij is en laat mijn kennis toenemen. Alle lofprijzingen komen toe aan Allah in alle omstandigheden en ik zoek toevlucht bij Allah tegen de toestand van de mensen van het Hellevuur." (At-Tirmidhi)

اللَّهُمَّ أَنْفَعْنِي بِمَا عَلَّمْتَنِي وَعَلِّمْنِي مَا يَنْفَعُنِي وَزِدْنِي عِلْمًا الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ وَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ حَالِ أَهْلِ النَّارِ

Het is ook belangrijk om bij de gemeenschap te blijven, zoals wordt overgeleverd in verschillende overleveringen van de Profeet ﷺ. Dit wordt ook bevestigd in de Koran: **"En houd jullie allen stevig vast aan het Touw van Allah en wees niet verdeeld."** (Surah Ali 'Imraan, vers 103)

Er zijn sekten die hele groeperingen die zichzelf moslim noemen, als ongelovigen verklaren. Dit is echter een zeer gevaarlijke zaak. Het is bijvoorbeeld niet toegestaan om alle Shia als ongelovigen te zien. Binnen de Shia-gemeenschap zijn er inderdaad mensen die niet als moslim worden beschouwd, maar er zijn ook mensen onder hen die geen ongeloof ongeloof (*kufr*) in hun geloofsleer hebben. Die mensen dien je te zien en behandelen als moslims.

H13 Het effect van slechte daden op Imaan

Tekst uit Al-Aqidah at-Tahawiyyah

Noch zeggen wij dat een slechte daad geen [negatief] effect heeft op het geloof (*al-imaan*) van een persoon die deze [slechte daad] verricht heeft. Wij hopen dat Allah alle mensen die goede daden verrichten (*al-muhsinin*) onder de gelovigen vergeeft en hen het paradijs doet binnentreden vanwege Zijn Vergiffenis, maar we kunnen dat niet garanderen en we kunnen niet met zekerheid getuigen dat het zal gebeuren en dat zij [daadwerkelijk] in het paradijs zullen zijn. We vragen vergiffenis voor de mensen van slechte daden onder de gelovigen. Hoewel we bang zijn voor hun [bestemming], zijn we niet wanhopig over hun [bestemming]. Zekerheid en wanhoop verwijderen beiden iemand van de religie, terwijl het pad van de waarheid voor de mensen van de *qiblah* tussen beiden ligt. Een dienaar stapt niet uit het geloof behalve dan door het ontkennen van hetgeen hem erin bracht [d.w.z. door de geloofsgetuigenis te verwerpen].

Uitleg

Het begaan van grote zonden leidt niet tot ongeloof. Zo is iemand die niet bidt uit luiheid een grote zondaar, maar hij blijft wel een moslim. Mits hij gelooft dat het verplicht is om te bidden. Indien iemand ontkent dat het bidden een verplichting is, dan wordt zo iemand wel een ongelovige.

De Profeet ﷺ zei: “Voorwaar, wanneer een dienaar een zonde begaat, verschijnt er een zwarte stip op zijn hart. Wanneer hij daarmee ophoudt, Allah om vergiffenis vraagt en berouw toont, wordt zijn hart schoongepoetst. Maar als hij terugkeert [naar de zonde], neemt die toe totdat zij zijn hele hart bedekt. Dat is de ‘rān’ waarover Allah heeft gezegd: **”Nee! Integendeel, hun harten zijn bedekt met datgene wat zij plachten te verrichten.”** (Surah al-Moetaffifien, vers 14)” (At-Tirmidhi)

Uit deze overlevering leren we dat iemand onachtzaam kan worden indien hij veel zondes heeft. Zo iemand zal dan lakser omgaan met zijn religie en het zondigen als iets kleins zien. Slechte daden hebben dus wel degelijk een effect op het geloof. Daarom is het belangrijk om berouw te tonen en Allah vaak om vergiffenis te vragen. Op die manier reinigen we onszelf spiritueel en versterken we onze *imaan*. Het kan voorkomen dat je mindere momenten hebt, waarbij je minder aanbeddingen verricht dan andere momenten. Dit is echter heel normaal en men dient gebalanceerd te zijn in het praktiseren, zoals we leren van onderstaande overlevering.

Hanzala heeft overgeleverd: “Ik ontmoette Abu Bakr en hij vroeg: “Hoe gaat het met je?” Ik antwoordde: “Hanzala is een hypocriet geworden.” Hij zei: “SubhanAllah, wat zeg je nu?” Daarop zei ik: “Wanneer we bij de Boodschapper van Allah ﷺ zijn, spreekt hij over het vuur en het paradijs alsof we het voor ons zien. Maar als we het gezelschap van de Boodschapper van Allah ﷺ verlaten en ons met onze vrouwen en onze kinderen bezighouden en als we ons om onze bezittingen bekommeren, vergeten wij veel.” Abu Bakr zei: “Bij Allah! Mij gebeurt hetzelfde.” Abu Bakr en ik gingen vervolgens naar de Boodschapper van Allah ﷺ en ik zei tegen hem: “O Boodschapper van Allah ﷺ, Hanzala is een hypocriet geworden.” Hij vroeg: “Wat is er met jou gebeurd?” Ik antwoordde: “O Boodschapper van Allah ﷺ, als we bij u zijn, worden we herinnerd aan het hellevuur en het paradijs, totdat het is alsof wij het voor ons zien. Dan verlaten wij u en houden we ons bezig met onze vrouwen en kinderen, en bekommeren we ons om onze bezittingen en dan vergeten wij veel.” Toen zei de Boodschapper van Allah ﷺ: “Bij Hem in Wiens Hand mijn ziel is, als je op hetzelfde niveau bleef als je met mij was en je te allen tijde Allah zou gedenken, dan zouden de engelen je de hand schudden als je rustte of als je rondliep, maar O Hanzala, er is een tijd [voor dit] en er is een tijd [voor dat],” en hij herhaalde deze zin driemaal.” (Muslim)

Daarnaast is het niet toegestaan om met zekerheid te spreken over iemands eindbestemming als hier niks over is overgeleverd in de Koran of *Sunnah*, door bijvoorbeeld te zeggen: “Die en die gaan zeker naar de hel en die en die gaan zeker naar het paradijs.” Dit is namelijk iets dat enkel Allah weet. Het kan natuurlijk wel zo zijn dat Allah kennis hierover openbaart aan een profeet.

De Profeet ﷺ zei: “Bij Allah, behalve Wie er geen god is, iemand van jullie zal werkelijk het soort daden verrichten dat toebehoort aan de mensen van het paradijs, totdat er tussen hem en dit [paradijs] niet meer dan een armlengte afstand is, dan overkomt hem datgene wat voorbeschikt is en hij zal het soort daden verrichten dat toebehoort aan de mensen van de hel, waarna hij deze [uiteindelijk] zal binnentreden. En [zo ook] zal iemand van jullie het soort daden verrichten dat toebehoort aan de mensen van de hel, totdat er tussen hem en deze [hel] niet meer dan een armlengte afstand is, dan overkomt hem datgene wat voorbeschikt is en hij zal het soort daden verrichten dat toebehoort aan de mensen van het paradijs, waarna hij dit [uiteindelijk] zal binnentreden.” (Al-Bukhari en Muslim)

Deze overlevering betekent niet dat iemand die oprecht rechtschapen leeft uiteindelijk zonder reden direct slecht zal eindigen. De overlevering leert ons dat wij niet mogen vertrouwen op onze uiterlijke daden alleen, maar Allah voortdurend om standvastigheid en een goed einde (*husn al-khatimah*) moeten vragen.

H14 Wat is Imaan?

Tekst uit Al-Aqidah at-Tahawiyyah

Geloof bestaat uit bevestiging met de tong en aanvaarding met het hart. Het geheel waarvan met zekerheid is bewezen dat het van de Profeet ﷺ komt, aldus de Wet (*shari'a*) en de verduidelijking, is de waarheid. En het geloof is één [niet opsplitsbaar] en de mensen ervan [d.w.z. de gelovigen] zijn in de basis gelijk, maar sommigen zijn superieur aan anderen vanwege hun eerbiedige vrees (*khashya*), hun Godsbewustzijn [*taqwa*], het bestrijden van hun begeerten (*al-hawa*) en het vasthouden aan hetgeen beter is [bij Allah]. Alle gelovigen (*al-muminun*) zijn Vrienden (*awliya*) van Allah en de meest nobele van hen, in het aangezicht van Allah, is degene die het meest gehoorzaam is en de Koran het beste volgt. Geloof (*imaan*) bestaat uit het geloven in Allah, Zijn engelen, Zijn boeken, Zijn boodschappers, de Laatste Dag en het geloof in het decreet, zowel het goede ervan als het slechte ervan, het zoete ervan en het bittere ervan, het is allemaal van Allah, de Verhevene. Wij geloven in al deze zaken. We maken geen onderscheid tussen de boodschappers. We accepteren waar eenieder van hen mee kwam als de waarheid.

Uitleg

Indien iemand overtuigd is van de islam, maar dit niet uitspreekt, weten mensen niet dat hij moslim is. Zo een persoon zal dan bijvoorbeeld niet mogen trouwen met een moslima. Tevens wordt hij dan niet begraven volgens de islamitische richtlijnen. Dat deze zaken niet gedaan worden, en dat mensen niet weten dat hij geen moslim is, betekent niet per definitie dat zo iemand niet als moslim wordt gerekend in het hiernamaals.

Binnen de islam worden mensen niet op grond van afkomst, familie, sociale positie of functie als beter beschouwd dan anderen. De maatstaf voor werkelijke verhevenheid bij Allah is *taqwa*: Godsbewustzijn, gehoorzaamheid en het vermijden van zonden. Iemand die maatschappelijk weinig aanzien heeft, kan bij Allah een hogere rang hebben dan iemand met een bekende naam, een belangrijke functie of veel kennis.

Ook religieuze functies bepalen niet automatisch iemands rang bij Allah. Een imam leidt bijvoorbeeld het gebed, maar dat betekent niet per definitie dat hij meer Godsbewustzijn heeft of zijn begeerten beter beheerst dan anderen. Zijn werkelijke positie bij Allah hangt af van zijn geloof, oprechtheid, gehoorzaamheid en daden. De gelovigen zijn dus in de basis gelijk in hun geloof, maar zij verschillen in rang door hun *taqwa*, hun eerbiedige vrees voor Allah, hun strijd tegen hun begeerten en hun vasthouden aan wat beter en gehoorzamer is.

Imaan heeft betrekking op geloofszaken en is cruciaal voor ons hiernamaals. Het moet dus gebaseerd zijn op zekerheid. Zwakke overleveringen vormen daarom geen grondslag voor geloofsleer. *Imaan* is gebaseerd op de Koran en de betrouwbare overleveringen. Daaruit vloeien de zes pilaren van *imaan* voort: geloven in Allah (zie hoofdstuk 1), in Zijn engelen (zie hoofdstuk 11), in Zijn boeken (zie hoofdstuk 11), in Zijn Boodschappers (zie hoofdstuk 3), in de Laatste Dag (zie hoofdstuk 19) en het geloof in het Decreet (zie hoofdstuk 2).

H15 Degene die grote zondes verricht

Tekst uit Al-Aqidah at-Tahawiyyah

En diegenen van de Gemeenschap (*al-ummah*) van Muhammad ﷺ die grote zonden hebben begaan zullen niet voor eeuwig in het Vuur zijn, indien zij sterven en Allah ontmoeten als gelovigen die Zijn Eenheid erkennen (*munabbidin*), zelfs als zij geen berouw hebben getoond. Zij zijn onderworpen aan Zijn wil en oordeel. Als Hij wil zal Hij hen vergeven en hen genadig zijn uit Zijn overvloedige gunst, zoals in de Koran genoemd wordt als Hij zegt: **“Waarlijk, Allah vergeeft niet dat er deelgenoten aan Hem worden toegekend in de aanbidding.”** (Surah an-Nisā, vers 48 en vers 116)

Als Hij wil zal Hij hen straffen in het vuur uit Zijn Rechtvaardigheid en hen daarna verwijderen uit het vuur, vanwege Zijn genade en vanwege de voorspraak [bemiddeling] van diegenen die gehoorzaam waren aan Hem, en [Hij zal] hen daarna naar het paradijs sturen. Dit is omdat Allah de Beschermers is van diegene die Hem (er)kennen en Hij zal hen in het Hiernamaals niet hetzelfde behandelen als degenen die Allah aan zichzelf heeft overgelaten en niet zijn geslaagd in het verkrijgen van Zijn bescherming. Oh Allah, U bent de Beschermers (*al-Walī*) van de Islam en zijn mensen, maak ons standvastig in de Islam tot aan de dag dat we U ermee ontmoeten [d.w.z. als moslims]. We stellen dat het verrichten van het gebed geldig is achter alle mensen van de *qiblah*, of deze persoon nu goed of slecht is. Zo ook het verrichten van het begrafenisgebed over allen [rechtschapen of niet] van hen als zij overlijden [d.w.z. de mensen van de *qiblah*]. We getuigen niet met zekerheid dat een van hen het paradijs of het vuur zal betreden en we beschuldigen hen niet van ongelooft (*kufr*), afgoderij (*shirk*) en hypocrisie (*nifaaq*) zolang iets dergelijks niet duidelijk wordt van hen. Wij laten hun geheimen aan Allah. We zijn het niet eens met het heffen van het zwaard tegen iemand van de gemeenschap van Muhammad ﷺ behalve als het verplicht is om hem te bevechten met het zwaard.

Uitleg

Zoals eerder is uitgelegd, zorgen grote zondes, zoals het niet bidden, niet vasten en het vragen van rente, er niet voor dat je ongelovig wordt. Dit zijn grote zonden die door Allah vergeven kunnen worden middels Zijn barmhartigheid. Ze kunnen ook zorgen voor een straf, omdat Allah rechtvaardig is. Indien iemand berouw toont en dit wordt geaccepteerd door Allah, dan wordt diegene niet bestraft voor zijn fouten. Het is dan immers alsof hij deze fouten niet heeft begaan. Mocht het berouw niet geaccepteerd worden, dan zullen deze mensen, naargelang hun zonden, een straf krijgen in het hiernamaals. Ze zullen echter niet voor eeuwig in de hel verblijven, zolang ze niet zijn overleden als ongelovigen. Voor de ongelovigen is er in het hiernamaals geen kans om vergeven te worden. Die kans hebben ze reeds op de wereld gekregen. Als iemand deelgenoten toekent aan Allah, maar vervolgens spijt heeft en terugkeert naar de islam, zal iemands voorgaande zondes vergeven worden. Wat betreft de gelovigen; zij zullen allen uiteindelijk naar het paradijs gaan. Sommigen direct en sommigen nadat ze een straf hebben gekregen. Dit is echter niet vanwege hun verrichte goede daden, maar vanwege de barmhartigheid van Allah. Vanwege Zijn barmhartigheid is er ook iets dat bemiddeling (*Shafa'ah*) heet. Zo gaat de Profeet ﷺ bijvoorbeeld bemiddelen, totdat er geen moslim meer overblijft in de hel.

Vervolgens heeft de imam het over het bidden achter de mensen van de *qiblah*. In de basis is het toegestaan om achter iedereen die zich wendt tot de *qiblah* te bidden. Met andere woorden: zo een persoon wordt als moslim gezien. Belangrijk om hierbij te vermelden is dat dit geen *fiqh*-boek is. Voor de regelgeving over wie de voorrang krijgt om de imam te worden en het gebed te leiden, verwijzen we naar de *fiqh*-boeken van de vier erkende wetscholen. Zo krijgt bijvoorbeeld iemand die bekend staat om zijn vroomheid voorrang op iemand die een openlijke zondaar is.

H16 Het gehoorzamen van de leiders

Tekst uit Al-Aqidah at-Tahawiyyah

We staan rebellie tegen onze leider (*imām*), of anderen die verantwoordelijk zijn over onze zaken, niet toe, zelfs als zij onrechtvaardig zijn. Wij verrichten geen smeekbeden tegen hen, noch trekken we ons terug van het volgen van hen. Wij zijn van mening dat gehoorzaamheid aan hen onderdeel is van gehoorzaamheid aan Allah, de Verhevene, en daarom verplicht is zolang zij ons niet opdragen om te zondigen. Wij smeken [Allah] om leiding voor hen en vragen vergiffenis voor hun fouten.

Uitleg

In de tekst wordt het woord imam gebruikt, maar dit verwijst niet naar de imam van de moskee, maar naar de leider van een land. Het is niet toegestaan om in te gaan tegen de leider van een land. Hierbij maakt het niet uit of ze rechtvaardig of onrechtvaardig zijn. Een mogelijke wijsheid om niet in opstand te komen tegen een onrechtvaardige leider is dat er vrees is voor een grotere schade die zou [kunnen] volgen. Het is veel beter om een smeekbede voor hen te verrichten, zodat Allah hen leidt naar het juiste. De basis is dat de leiders worden gevolgd, zolang zij niet aanzetten tot haat en zondes. Indien ze jou dwingen om te zondigen, kan het verplicht worden om dat land te verlaten of in de kaders van de wetten van het land te demonstreren. Hierbij gaat het expliciet om het dwingen tot het zondigen en niet zozeer het faciliteren van zondes. Omdat dit een beknopt e-book over *aqidah* is, verwijzen we de lezer naar de verschillende werken waarin dit omvangrijke en complexe onderwerp uitvoerig wordt behandeld.

Allah, de Verhevene, zegt in de Koran: **‘O, jullie die geloven! Gehoorzaam Allah en gehoorzaam de Boodschapper en degenen van jullie die een gezagspositie hebben. [En] als jullie over iets van mening verschillen, keer dan terug tot Allah en Zijn Boodschapper, als jullie in Allah en de Laatste Dag geloven. Dat is beter en gepaster voor de laatste bepaling.’** (Surah an-Nisa, vers 59)

Het valt in het vers op dat er “gehoorzaam” staat voor Allah en de Boodschapper, maar dit woord wordt niet voor een derde keer herhaald voor degenen die een gezagspositie hebben. Een van de wijzen waarop dit vers is uitgelegd is dat Allah en de Boodschapper ﷺ altijd gevolgd dienen te worden en dat het bij de leiders afhangt wat voor leider het is.

H17 Het vastklampen aan Ahlus-Sunnah wal Djama'ah

Tekst uit Al-Aqidah at-Tahawiyyah

En wij volgen de *Sunnah* [van de Profeet ﷺ] en de gemeenschap [van moslims] en vermijden afdwaling, verschillen en afsplitsing [in groepen]. En Wij houden van de mensen van rechtvaardigheid (*Ahl al-'Adl*) en betrouwbaarheid (*Ahl al-Amāna*) en haten de mensen van onrechtvaardigheid (*Ahl al-Jawr*) en bedrog (*Ahl al-Khiyānah*). Wij zeggen over zaken die ons onduidelijk zijn: 'Allah weet het beter' (*Allahu A'lam*). En we staan het vegen over leren sokken (*khuffayn*) [tijdens *wudhu*] toe, ongeacht of we op reis zijn of niet, zoals is vermeld in de overleveringen (*al-athar*). De hadj en jihad zijn continue verplichtingen [en] onder de verantwoordelijkheid van de leiders van de moslims - of deze nou rechtschapen zijn of niet - totdat het Laatste Uur komt. Niets kan deze [verplichtingen] ongeldig maken of opheffen.

Uitleg

Wij dienen te allen tijde de *Sunnah* van de Profeet ﷺ te volgen. Daarom dienen wij ons vast te houden aan *Ahlus-Sunnah wal Djama'ah* en niet de weg te volgen van groepen die daarvan zijn afgeweken. Het woord '*Sunnah*' wordt hier expliciet genoemd, omdat sommige sekten de *Sunnah* als bron van de religie verwerpen of haar gezag beperken. Terwijl juist de *Sunnah* in grote mate uitlegt hoe de Koran begrepen en toegepast dient te worden. Er zijn ook sekten die het vegen over leren sokken ontkennen, terwijl de overleveringen die dit bevestigen authentiek zijn. Vandaar dat dit in de tekst expliciet wordt genoemd.

Een ander punt dat we leren van Imam at-Tahawi is dat je over zaken waar je geen kennis over hebt aangeeft dat Allah het beter weet in plaats van dat je op alle vragen een antwoord wil geven. Het voorbeeld van Imam Malik is exemplarisch. Al-Haytham ibn Jamiel zei: "Ik luisterde eens hoe imam Maalik 48 vragen werd gesteld. Hij beantwoordde er 32 met 'Ik weet het niet.' De overige zestien vragen beantwoordde hij met wat hij wist. Dit terwijl Imam Malik een van de grootste geleerden van zijn tijd was en de mensen die hem deze vragen stelden van een verre plek speciaal voor hem kwamen.

Imam at-Tahawi geeft aan dat de jihad een concept is waar moslims in dienen te geloven. Dit dient echter wel, zoals in de tekst is aangegeven, onder de verantwoordelijkheid van de leiders te gebeuren. Het is verboden om op individuele titel mensen of groeperingen de oorlog te verklaren. Daarnaast zijn er vele andere regels aan de jihad gekoppeld. In andere werken is hier meer over te lezen.

H18 Engelen en het leven in het graf

Tekst uit Al-Aqidah at-Tahawiyyah

Wij geloven in de edele engelen die onze daden opschrijven (*al-kātibin*), want Allah heeft hen aangesteld als wakers (*al-hāfidhin*). We geloven in de Engel des Doods (*Malak al-Mawt*) die verantwoordelijk is voor het wegnemen van de zielen van [alle schepselen in] de werelden. We geloven in de bestraffing in het graf voor diegenen die het verdienen en in de bevraging in het graf, door [de engelen] *Munkar* en *Nakir*, naar iemands Heer, iemands religie en de Profeet ﷺ. Zoals is overgeleverd van de Boodschapper van Allah ﷺ en van de Metgezellen.

Uitleg

Zoals in hoofdstuk 14 is uitgelegd, behoort het geloven in de engelen tot de zes pilaren van geloof (*imaan*). Engelen zijn schepselen die geschapen zijn uit licht en hebben als taak om Allah te aanbidden. Zij hebben geen eigen wil, waardoor ze niet kunnen zondigen. Dat is de reden dat de duivel niet als een gevallen engel gezien kan worden. De duivel behoort tot de djinn, zoals we duidelijk lezen in de Koran. Daarnaast hebben engelen geen geslacht en eten of drinken niet. Er zijn verschillende soorten engelen. In de tekst worden de volgende engelen genoemd: *Kiraman Katibin* [dit zijn de engelen die onze daden opschrijven], de Engel des Doods en *Munkar* en *Nakir*. De laatstgenoemden zullen de mensen ondervragen in het graf. Hierbij is belangrijk te vermelden dat het leven in het graf (*Barzakh*) anders is dan het leven in de huidige wereld. Het is dus niet mogelijk om enkel en alleen de antwoorden te memoriseren en er niet naar te handelen. In die situatie zal het niet mogelijk zijn om de vragen van de engelen te beantwoorden. Wat in het graf belangrijk is, is geloof, standvastigheid en hulp van Allah.

Een aantal andere engelen zijn als volgt:

- **Jibreel:** deze engel heeft de taak om de openbaringen te brengen aan verschillende profeten.
- **Mikail:** deze engel houdt toezicht op natuurlijke gebeurtenissen, zoals regen. In de Koran staat het volgende vermeld: **“Wie dan ook een vijand is van Allah, van Zijn engelen, van Zijn profeten en van Jibreel en Mikail. Allah is eveneens een vijand voor de ongelovigen.”** (Surah al-Baqara, vers 98)
- **Israfiel:** deze engel heeft de taak om op de Dag des Oordeels tweemaal op de bazuin te blazen.

Dit zijn echter niet alle engelen. Het exacte aantal engelen is enkel bekend bij Allah. Belangrijk om te vermelden is dat engelen niet gezien dienen te worden als “helpers van Allah”, omdat je anders impliceert dat Allah behoeftig is. Dit terwijl Allah behoefteloos is.

H19 Het hiernamaals

Tekst uit Al-Aqidah at-Tahawiyyah

Het graf is ofwel een tuin uit het paradijs ofwel een put uit het vuur. Wij geloven in onze heropstanding na de dood, in de verrekening van onze daden op de Dag des Oordeels (*Yawm al-Qiyamah*), het voorleggen van de daden, het ter verantwoording komen, het lezen van het boek [met alle daden], de beloning en de bestraffing, de Brug (*as-Siraat*) en de Weegschaal (*al-mizān*). Het paradijs en het hellevuur zijn schepselen die nooit zullen vergaan of tot een einde zullen komen, en wij geloven dat Allah hen heeft geschapen voor de [schepping van de] rest van de schepping en daarna mensen heeft geschapen om daar te verblijven. Wie Hij wil zal naar het paradijs gaan uit Zijn gunst en wie Hij wil zal naar het hellevuur gaan uit Zijn rechtvaardigheid. Iedereen handelt volgens hetgeen voor hem is voorbestemd en gaat naar datgene waar hij voor geschapen is [d.w.z. het paradijs of het hellevuur]. Zowel het goede (*al-khayr*) als het slechte (*al-shar*) is voor de mensen voorbestemd.

Uitleg

Na het leven in de baarmoeder, start het leven op deze wereld. En na het leven op deze wereld, start het leven in het graf. Voor degenen die een goed leven hebben geleid en van de bewoners van het paradijs zullen zijn, zal het graf een tuin uit het paradijs worden. Deze mensen krijgen als het ware een voorproefje van het paradijs. Degenen die naar de hel zullen gaan, zullen al een bestraffing in het graf krijgen. Het kan ook zo zijn dat de straf in het graf ervoor zal zorgen dat je geen bestraffing in de hel krijgt. Net zoals het leven in het graf begint na het leven op deze aarde, zo zal ook het hiernamaals starten na het leven in het graf. Dan zullen we verantwoording afleggen voor onze daden. Deze daden zullen opgeschreven zijn in een boek, waarbij de bewoners van het paradijs deze ontvangen van de rechterkant en de mensen van de hel deze ontvangen van de linkerkant. Verder geloven wij in de *Siraat*. Dit is een brug over de hel. De brug is scherper dan een zwaard en dunner dan een haar. Iedereen zal in het hiernamaals deze brug moeten passeren. De snelheid waarmee de mensen aan de overkant zullen komen, is afhankelijk van hun daden op de wereld. Hoe meer goede daden, hoe sneller men over de *Siraat* zal lopen.

Een ander onderdeel dat hier wordt benoemd is de Weegschaal. We weten niet hoe deze er precies uit ziet. Het is een middel om de mensen of de daden van mensen te wegen. Zo zal er gekeken worden of iemand meer goede of slechte daden heeft. Dit is niet omdat Allah dit nodig heeft. Hij is immers de Alwetende. Het is slechts een middel.

Het paradijs en de hel zijn beide oneindig. In de Koran staat duidelijk: **"Zij zullen daarin voor altijd verblijven."** (Surah at-Tawbah, vers 22)

Het is echter belangrijk om te vermelden dat de oneindigheid van het paradijs en de hel niet hetzelfde zijn als de oneindigheid van Allah. De oneindigheid van Allah is namelijk absoluut en zeker, terwijl de oneindigheid van het paradijs en de hel afhangt van de wil van Allah. Als Allah het anders zou willen, zouden ze beide eindig kunnen zijn. De oneindigheid van het paradijs en de hel wordt in stand gehouden door Allah. Verder is het belangrijk om te vermelden dat wij het paradijs niet verdienen door middel van onze daden. Het is een gunst van Allah. Onze daden stellen eigenlijk niet veel voor. Dit kan vergeleken worden met een persoon die naar de juwelier gaat en het duurste sieraad wil, maar er slechts 10 euro voor geeft. Hetgeen wat gevraagd wordt is van veel hogere waarde dan hetgeen gegeven wordt.

H20 De daden van dienaren en het verantwoordelijk worden gehouden voor iets onmogelijks

Tekst uit Al-Aqidah at-Tahawiyyah

Het is niet toegestaan om het vermogen (*al-istita'a*) en de kracht waar een handeling mee tot stand komt, in termen van Goddelijke leiding en bijstand (*tamfiq*), toe te schrijven aan een schepsel. Maar dit [vermogen] komt pas met [het tot stand komen van] de handeling zelf. Het vermogen en de kracht in termen van het hebben van gezondheid, de mogelijkheid om de handeling te verrichten en het hebben van de noodzakelijke middelen bestaan in een persoon voordat de handeling tot stand komt. Het is hieraan dat de verantwoordelijkheid [voor het handelen] vastzit [aan de mogelijkheid om een handeling te verrichten]. En deze [verantwoordelijkheid] is zoals door Allah is gezegd: **"Allah belast niemand boven zijn vermogen."** (Surah al-Baqarah, vers 286).

De handelingen van dienaren [mensen en andere schepselen] zijn geschapen door Allah, maar worden verkregen door de dienaren. Allah, de Verhevene, heeft hen enkel opgedragen tot wat zij in staat zijn om te doen. En mensen zijn enkel in staat om te doen waartoe Allah hen in staat heeft gesteld. Dit is de uitleg van de zin: "Er is geen kracht noch macht behalve bij Allah" (*Lā ḥawla wa lā quwwata illā billah*). We voegen hieraan toe dat er geen enkele manier of mogelijkheid is voor iemand om te voorkomen of te ontsnappen aan de ongehoorzaamheid aan Allah, behalve dan door Allahs hulp. Niemand heeft de kracht om in gehoorzaamheid aan Allah te handelen en daarin standvastig te zijn, behalve als Allah het voor hem mogelijk maakt door middel van Goddelijke leiding en bijstand (*tamfiq*).

En alles gebeurt volgens de wil, de kennis, het decreet (*qada*) en voorbestemming (*qadr*) van Allah de Verhevene. Zijn wil is sterker dan alle andere en Zijn decreet is machtiger dan alle andere. Hij doet wat Hij wil en Hij is nooit onrechtvaardig. Hij is verheven boven al het slechte en onzuivere en Hij is in Zijn Perfectie ver verwijderd van alle fouten en imperfectie:

"Hij kan niet bevraagd worden over wat Hij doet, maar zij zullen bevraagd worden." (Surah al-Ānbiyā', vers 23)

Uitleg

Hetgeen in dit stuk wordt bedoeld is dat de mens handelingen kan verrichten, omdat Allah de mogelijkheid daartoe geeft. Hij is immers degene die het hart laat kloppen, de zuurstof schept, ons de mogelijkheid geeft om te ademen, enzovoorts. De kracht die de mens dus gebruikt, is dankzij Allah, omdat Allah de kracht voor de mens schept. De handelingen die we verrichten zijn slechts een middel, maar de echte veroorzaker is Allah. Dit is een algemeen principe dat overal toegepast kan worden. Zo is de arts niet degene die jou geneest, maar is Allah de [werkelijke] Genezer. De arts is een middel. Net zo is de werkgever niet degene die zorgt voor jouw inkomen, maar is Allah degene die geeft. De werkgever is een middel. We dienen niet te focussen op de middelen, maar dienen de echte Gever [Allah] te zien in alle zaken.

Dit houdt echter niet in dat de mens een robot is die zelf geen keuzes kan maken. Dit is eerder uitvoerig besproken. Allah heeft de mens namelijk een eigen [beperkte] wil gegeven. Vandaar dat de mens verantwoordelijk is voor de daden die hij kan verrichten, ondanks dat de mens deze handelingen niet zelf schept. Alle opdrachten van Allah zijn uit te voeren. De ene verplichting is misschien zwaarder dan de ander, maar het is wel mogelijk. Dat het moeilijk is, is geen excuus om de aanbidding niet te verrichten.

Sommigen stellen de vraag waarom er erge dingen, zoals armoede en oorlogen, bestaan op de wereld. Ze vragen zich dan bijvoorbeeld af waarom Allah niet ingrijpt. Het antwoord daarop is simpel. Allah heeft ons de middelen gegeven. Allah heeft ons de kracht gegeven om bijvoorbeeld geld uit te geven aan armen. Dat betekent dus dat de mens verantwoordelijk is. Allah zal niet bevraagd worden, maar de mens zal bevraagd worden over hetgeen hij heeft gedaan.

Een illustratie hiervan kunnen we lezen in de volgende overlevering. De Boodschapper van Allah ﷺ zei: “Allah zal op de Dag der Opstanding zeggen: O zoon van Adam, Ik voelde mij ziek en jij hebt Mij niet bezocht.” Hij zal zeggen: “O Heer, en hoe had ik U moeten bezoeken terwijl U de Heer der werelden bent?” Hij zal zeggen: “Wist je niet dat Mijn dienaar, die en die, ziek is geworden en je hem niet bezocht had? Wist je niet dat als je hem bezocht had, je Mij bij hem aangetroffen zou hebben? O zoon van Adam, Ik heb je om eten gevraagd en je hebt Mij niet gevoed.” Hij zal zeggen: “O Heer, en hoe had ik U moeten voeden, terwijl U de Heer der werelden bent?” Hij zal zeggen: “Wist je niet, dat mijn dienaar, die en die, jou om voedsel had gevraagd en je gaf hem niet te eten? Wist je niet dat als je hem gevoed had, je dat zeker bij Mij gevonden had. O zoon van Adam, Ik vroeg je om Mij te drinken te geven en je hebt Mij niet te drinken gegeven.” Hij zal zeggen: “O Heer, hoe had ik U te drinken moeten geven, want U bent de Heer der werelden.” Hij zal zeggen: “Mijn dienaar die en die, heeft je om drinken gevraagd en je hebt hem niet te drinken gegeven. Als je hem te drinken had gegeven dan had je dat zeker bij Mij gevonden.” [Muslim]

H21 Dua voor de overledenen en dat Allah onafhankelijk is

Tekst uit Al-Aqidah at-Tahawiyyah

De smeekbedes (*ad-du'ā*) en aalmoezen (*as-sadaqāt*) van de levenden komen de doden ten goede. Allah de Verhevene, reageert op de smeekbedes en Hij vervult de behoeften. Allah heeft absolute controle over alles en niets heeft controle over Hem. Niets kan onafhankelijk zijn van Allah, zelfs niet voor een ogenblik. Wie zichzelf onafhankelijk acht van Allah, al is het maar voor een ogenblik, is schuldig aan ongeloof (*kufr*) en wordt daarmee onderdeel van de mensen van bestraffing [de ondergang]. Allah wordt boos en Hij wordt tevreden, maar niet op dezelfde manier als een schepsel.

Uitleg

Op het moment dat je een smeekbede verricht voor iemand die is overleden, dan is dit goed voor diegene. Je kunt ook aalmoezen uitgeven of bijvoorbeeld een waterput aanleggen namens iemand die overleden is. De beloningen die daaruit voortvloeien zullen dan ten goede komen aan de overledene.

Smeekbeden worden door Allah verhoord. Dit kan op verschillende manieren:

1. Het wordt meteen verhoord, zoals je het hebt gevraagd. Je vraagt bijvoorbeeld om een auto en Allah geeft dit aan jou.
2. Je krijgt iets anders van Allah, omdat Allah jou goed kent. Je vraagt bijvoorbeeld om een auto, maar Allah geeft dit niet omdat Hij weet dat je een ernstig ongeluk ermee zal maken. Of Allah verandert jouw situatie zodanig dat je hetgeen je vroeg, niet meer nodig hebt. Het kan ook zo zijn dat Allah jou iets beters geeft dan hetgeen je hebt gevraagd.
3. De beloning van de niet-verhoorde smeekbede wordt bewaard in het hiernamaals.

Belangrijk om bij dit onderdeel te vermelden is dat Allah de smeekbede van een vrome sneller zal verhoren dan iemand die ongehoorzaam leeft. De Profeet ﷺ vertelde over een man, die een lange reis maakt, met verwarde haren en onder het stof, die zijn handen ter hemel strekt [smekende]: “O, Heer! O, Heer!” Dit terwijl zijn eten haram is, zijn drinken haram is, zijn kleding haram is en hij door haram wordt gevoed. Hoe kan hij dan verhoord worden?” (Muslim)

Dit betekent niet dat het onmogelijk of moeilijk voor Allah is om de smeekbede van zo'n persoon te accepteren. Als Allah het wil, zou Hij de smeekbede van deze man kunnen verhoren. Maar er wordt hiermee bedoeld dat de smeekbede van een zondaar minder snel zal worden verhoord dan een vroom persoon. Ondanks dat het hier gaat om een reiziger, wiens smeekbede normaliter wel sneller wordt geaccepteerd.

Betreft het laatste gedeelte kan het volgende worden gezegd: met de tevredenheid van Allah wordt niet bedoeld dat Allah een menselijke emotie ervaart, en met Zijn boosheid wordt evenmin een emotionele gemoedstoestand bedoeld zoals die bij schepselen voorkomt. Het is niet toegestaan om Allah te beschrijven alsof Hij onderhevig is aan emoties die Hem overkomen of veranderen, aangezien dit verandering en ontwikkeling in Allah zou impliceren. Allah is volmaakt en verheven boven eigenschappen van de schepping en boven iedere verandering die voortkomt uit een veranderende gemoedstoestand.

Wanneer in de openbaring wordt gesproken over Allahs tevredenheid of Zijn boosheid, dienen deze eigenschappen daarom op een wijze te worden begrepen die bij Zijn majesteit past, zonder ze te vergelijken met de eigenschappen van de schepping. Betreffende de betekenis hiervan kan worden gezegd dat Allahs tevredenheid duidt op Zijn wil om iemand te belonen en hem met Zijn gunst te eren, terwijl Zijn boosheid duidt op Zijn wil om iemand te straffen en hem van Zijn gunst te onthouden.

H22 Het houden van de metgezellen en de Vrienden van Allah

Tekst uit Al-Aqidah at-Tahawiyyah

Wij houden van de metgezellen van de Boodschapper van Allah ﷺ, maar we zijn niet extreem in onze liefde voor één van hen noch distantiëren wij ons van één van hen. We haten iedereen die hen haat of slecht over hen spreekt en wij spreken enkel goed over hen. Liefde voor hen is onderdeel van de religie (*dien*), onderdeel van geloof (*imaan*) en onderdeel van goed gedrag, terwijl haat voor hen ongeloof (*kufr*), hypocrisie (*an-nifāq*) en rebellie (*at-taghyān*) is.

We bevestigen dat na het heengaan van de Boodschapper van Allah ﷺ het kalifaat eerst naar Abu Bakr de Waarheidsgetrouwe (*as-siddiq*) ging, als bevestiging van zijn uitverkorenheid en superioriteit ten opzichte van de rest van de moslims, daarna naar 'Umar ibn al-Khattāb, daarna naar 'Uthmān en daarna naar Ali ibn Abi Talib. Dit zijn de rechtgeleide kaliefen en rechtvaardige leiders. Wij getuigen dat de tien die genoemd zijn door de Boodschapper van Allah ﷺ en door hem het Paradijs beloofd zijn, daadwerkelijk in het Paradijs zullen zijn. Precies zoals door de Boodschapper van Allah ﷺ, wiens woord waarheid is, getuigd is dat ze in het paradijs zullen zijn. Deze tien zijn Abu Bakr, 'Umar, 'Uthmān, Ali ibn Abi Talib, Talha [ibn 'Ubaydullah], Zubayr [ibn al-Awwam], Sa'd [ibn Abi Waqqas], Sa'īd [ibn Zayd], 'Abdurrahmān ibn 'Awf en Abū 'Ubayda ibn Djarrah wie de vertrouweling (*al-Āmin*) van deze gemeenschap was, moge Allah tevreden zijn met hen allen. Iedereen die goed spreekt over de metgezellen van de Boodschapper van Allah ﷺ, en over zijn vrouwen en nakomelingen, welke allen puur zijn en niet aangetast door onreinheden, is vrij van de beschuldiging van hypocrisie (*an-nifāq*).

Over de geleerde mensen van onze Voorgangers (*as-Salaf*) zowel van de eerste gemeenschap als diegene die gelijk na hen kwamen (*at-tabi'in*), de mensen van goedheid (*ahl al-khayr*), de mensen van overleveringen (*ahl al-atthar*), de mensen van begrip (*ahl al-fiqh*) en de mensen van analyse (*ahl an-naẓar*) mag alleen op de beste manier over gesproken worden en iedereen die iets slechts zegt over hen is niet op het rechte pad. We geven geen voorkeur aan iemand van de Vrienden van Allah (*awliya*) boven iemand van de profeten, maar in plaats daarvan zeggen we dat elk van de profeten beter is dan alle *awliya* bij elkaar. Wij geloven in wat er authentiek overgeleverd is over hun [de *awliya*] wonderen (*karamat*).

Uitleg

Hier wordt uitgelegd dat we dienen te houden van de metgezellen, maar dat deze liefde niet moet resulteren in zaken als bijvoorbeeld het toeschrijven van goddelijkheid aan één van hen. Vervolgens wordt een belangrijk punt gemaakt, waarin *Ablus-Sunnah wal Djama'ah* zich onderscheidt van de Sjiïeten. Dat is dat na het heengaan van de Profeet ﷺ het kalifaat als eerste [terecht] naar Abu Bakr ging en niet hoorde te gaan naar Ali ibn Abi Talib.

Daarnaast is het zeer belangrijk dat we te allen tijde goed praten over de metgezellen. Bij situaties waarin er een meningsverschil tussen hen was, dienen we beide meningen te respecteren.

De tien metgezellen die tijdens hun leven hebben gehoord dat zij naar het paradijs zullen gaan, leren ons een belangrijke les. Namelijk dat deze belofte de tien metgezellen er niet van weerhouden heeft om het goede te blijven verrichten en te verkondigen.

Daarnaast geloven we dat de vrouwen en nakomelingen van de Profeet ﷺ puur zijn. Een van de vrouwen van de Profeet ﷺ, Aicha, werd door een aantal mensen beschuldigd van onzedelijkheden. Maar de Koran is duidelijk hierin dat dit een laster was: **“Als de gelovige mannen en vrouwen, toen zij dit [gerucht] hoorden, maar een goede gedachte over elkaar hadden gehad en hadden gezegd: “Dit is duidelijk een lasterlijke beschuldiging! Waarom brachten zij niet vier getuigen? Nu zij er niet in zijn geslaagd getuigen te brengen, zijn zij bij Allah waarlijk leugenaars.”** (Surah an-Nur, verzen 12 en 13)

In het laatste gedeelte wordt uitgelegd dat profeten per definitie een hogere rang hebben dan de *awliyā*. *Awliyā* zijn vrome mensen. Profeten krijgen wonderen van Allah om aan te tonen dat zij profeten zijn. *Awliyā* kunnen *karamat* krijgen. Dit is ook een soort wonder dat wordt gegeven door Allah. De stam van het woord *karama* betekent in het Arabisch onder andere ‘gunst’. De *awliyā* kiezen hier dus niet zelf voor. Het is een gunst van Allah dat zij zoiets krijgen. Het geven van een wonder aan een profeet of een *karama* aan een *wali* [enkelvoud van *awliyā*] is niet moeilijk voor Allah. Alle natuurlijke wetten zijn geschapen door Allah. En hetgeen Hij zelf heeft geschapen, kan Hem niet belemmeren. Als Allah het wil, kan Hij deze natuurlijke wetten veranderen. De Koran vertelt ons immers dat het vuur koud en vredig was voor de profeet Ibrahiem toen hij in het vuur werd gegoooid. Allah beslist dus wanneer iets wel of niet gebeurt. Of vuur wel of niet verbrandt hangt af van de wil van Allah. Vuur zelf heeft niet de kracht om te verbranden, maar Allah zorgt ervoor dat vuur verbrandt.

H23 De tekenen van het Uur en het geloven in waarzeggers

Tekst uit Al-Aqidah at-Tahawiyyah

We geloven in de tekenen van het Uur: het komen van de Antichrist (*ad-Dajjal*), het terugkeren van 'Iesa, de zoon van Maryam, vanuit de hemel. En we geloven in het opkomen van de zon vanuit de plek waar deze ondergaat [d.w.z. vanuit het westen] en van het verschijnen van het Beest van de aarde (*Dabbat al-Ard*) uit zijn plaats. Wij accepteren niets van wat waarzeggers en helderzienden zeggen als waarheid, noch accepteren wij iets van de claims van diegenen die ingaan tegen het Boek (*al-Kitāb*), de *Sunnah* of de consensus (*idjmā'*) van de islamitische gemeenschap.

Uitleg

Hier worden 4 grote tekenen van het Uur genoemd. Dit zijn de tekenen die aangeven dat het einde der dagen werkelijk dichtbij is. Er zijn ook kleine tekenen die hier niet worden genoemd.

Voor de volledigheid zullen we ook de andere grote tekenen noemen:

1. Het verschijnen van **Imam al-Mehdi**. Hij is één van de rechtgeleide kaliefen en imams. Hij is niet de 'Mahdi' die door de Shia wordt verwacht.
2. Het verschijnen van **Ad-Dajjal**. Dit is een persoon met één oog. Verder wordt hij beschreven als een kort, mollig persoon met krullend haar. Op zijn hoofd zal ongelovige in het Arabisch staan. De gelovigen zullen dit kunnen lezen en hem niet geloven. Ook mensen die normaliter niet kunnen lezen, zullen het kunnen lezen. Hij zal mensen misleiden met een eigen hel en paradijs.
3. Het verschijnen van **de profeet 'Iesa**, de zoon van Maryam. Hij is degene die de Dajjal zal doden.
4. Het verschijnen van **Yajuj en Majuj**. Dit zijn twee grote volkeren die verderf zullen zaaien op aarde.
5. Het verschijnen van **rook**. In de Koran staat hierover: **"Wacht dus op de dag waarop de hemel bedekt zal worden met een rookwolk, duidelijk zichtbaar."** (Surah ad-Dukhan, vers 10)
6. Het **opkomen van de zon uit het westen** in plaats van het oosten. Vanaf dit moment zal het voor de mensen niet meer mogelijk zijn om berouw te tonen en om de islam te accepteren.
7. Het verschijnen van **Dabbat al-Ard**, een beest uit de aarde. In de Koran staat hierover: **"En wanneer het besluit [van het Uur] over hen voltrokken wordt, zullen Wij voor hen een wezen uit de aarde voortbrengen dat hun zal vertellen dat de mensen geen vaste overtuiging hadden in Onze tekenen."** (Surah an-Naml, vers 82)
8. Er zullen **landverzakkingen** plaatsvinden.
9. Er zal een **vuur vanuit de richting van Jemen** ontstaan.
10. De **Ka'ba zal worden vernietigd**.

Een ander belangrijk onderwerp dat hier besproken wordt, is dat een moslim niet mag luisteren naar hetgeen waarzeggers zeggen. Zo dient een moslim bijvoorbeeld ook niet te geloven in voorspellingen op basis van horoscopen.

H24 De laatste woorden

Tekst uit Al-Aqidah at-Tahawiyyah

We stellen dat de waarheid en juistheid bij de gemeenschap is, en afsplitsing [hiervan] is dwaling en een bestraffing. Er is maar één religie van Allah in de hemelen en de aarde en dat is de religie van de islam. Allah zegt: **“Voorwaar, de religie bij Allah is de islam.”** (Surah Ali ‘Imrān, vers 19). En Hij zegt ook: **“...en heb Ik de islam als jullie religie gekozen.”** (Surah al-Mā’ida, vers 3)

Islam ligt tussen het te ver gaan [d.w.z. extreem zijn] en het tekort schieten [d.w.z. niet nakomen van de verplichtingen]. [Islam bevindt zich tussen] gelijkenissen trekken tussen Allah en zijn schepping [antropomorfisme] (*at-Tashbih*) en het ontkennen van Allahs Eigenschappen (*at-Ta’til*). Tussen het fatalisme [d.w.z. denken dat je als mens geen vrije wil hebt] (*al-djabr*) en het ontkennen van het lot (*al-qadar*). En tussen een zeker gevoel van veiligheid [d.w.z. niet bang zijn voor de bestraffing van Allah] en totale wanhoop [d.w.z. geen hoop hebben op het verkrijgen van Zijn barmhartigheid].

Dit [het hiervoor beschrevene] is onze religie en waar wij in geloven, zowel innerlijk als uiterlijk, en wij distantieëren ons van iedereen die ingaat tegen wat wij hebben genoemd en uiteengezet. Wij vragen Allah om ons standvastig te maken in ons geloof, om ons leven erop te beëindigen [d.w.z. ons te laten sterven als moslims] en [we vragen Allah] om ons te beschermen tegen afwijkende ideeën en vreemde meningen. Bij Allah zijn de bescherming en de Goddelijke bijstand. En [we vragen Allah om ons te beschermen] tegen verwerpelijke scholen [d.w.z. stromingen] zoals die van degenen die gelijkenissen trekken met Allah (*al-mushabbihat*), de Mu’tazila, de Djahmiyya, de Djabriyya, de Qadariyya en andere groepen die tegen de *Sunnah* en de gemeenschap (*al-Djama’ah*) ingaan en zichzelf [in plaats daarvan] hebben verbonden aan het valse. We wijzen alle verbindingen met hen af en naar onze mening verkeren zij op het verkeerde pad, het pad van destructie. We vragen Allah om ons te beschermen tegen het valse en wij vragen om Zijn genade en succesvolle leiding. *Amin!*

Uitleg

In dit stuk geeft imam at-Tahawi aan dat het belangrijk is dat een moslim zich dient aan te sluiten bij de gemeenschap. En zich hier niet van dient af te splitsen. De Profeet ﷺ zei: “Voorwaar, Allah zal mijn Ummah – of hij zei: de Ummah van Muhammad ﷺ – niet op een dwaling verenigen. Allahs hulp is met de gemeenschap (al-Djama’ah), en wie zich van de gemeenschap afscheidt, zal in het vuur terecht komen.” (At-Tirmidhi)

Ook wordt hier duidelijk gemaakt dat de islam de enige religie is die geaccepteerd wordt door Allah. De islam is door alle profeten verkondigd. Hetgeen sommigen claimen, namelijk dat andersgelovigen ook naar het paradijs gaan omdat ze in één God geloven, klopt dus niet.

Imam at-Tahawi geeft een samenvatting van de islamitische geloofsleer, dat in de punten ervoor uitgebreid is uiteengezet.

Correcte geloofsleer volgens <i>Ahlu-Sunnah wal Djama’ah</i>	Het ene extreme	Het andere extreme
De middenweg bewandelen en gebalanceerd zijn	Te ver gaan, dus extreem zijn.	Tekortschieten, dus het niet nakomen van de verplichtingen.
Allah lijkt in geen enkel opzicht op Zijn schepping. Wij geloven in alle Eigenschappen die Hij aan Zichzelf heeft toegeschreven.	<i>Antropomorfisme (At-tashbih)</i> : gelijkenissen trekken tussen Allah en zijn schepping.	<i>At-ta’til</i> : het ontkennen van Allahs Eigenschappen.

De mens heeft over bepaalde zaken een eigen wil en maakt zelf keuzes. Allah weet echter welke keuzes mensen zullen maken, omdat Hij Alwetend is. Allah wist dit reeds vóór de schepping en heeft het ook vastgelegd.	Fatalisme (<i>al-jabr</i>): denken dat de mens geen vrije wil heeft.	Het ontkennen van het lot (<i>al-qadar</i>)
Leven tussen hoop en vrees.	Leven met een zeker gevoel van veiligheid, dus niet bang zijn voor de bestraffing van Allah.	Totale wanhoop, dus geen hoop hebben op het verkrijgen van de barmhartigheid van Allah.